

CONTRA LES RETALLADES I PEL VALENCIÀ

Milers de persones
omplen els carrers
de València

> pàg. 2-3

La reforma de la negociació col·lectiva retalla drets laborals i sindicals

Després del trencament unilateral de part de la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials (CEOE) de les negociacions per a un pacte per a la

reforma del marc laboral, el govern va aprovar la reforma de la negociació col·lectiva. STEPV ha manifestat en diverses ocasions que la reforma del model

laboral és necessària, però ha manifestat el seu rebuig a la reforma de la negociació col·lectiva que proposa el govern de l'Estat perquè retalla drets laborals i sindicals, marca unes noves regles de joc per a regular les relacions laborals, imposa un arbitratge obligatori que buida de continguts els convenis col·lectius, permet a les empreses que es despenen dels convenis marcs, i s'arriba pràcticament a l'eliminació de la negociació col·lectiva. Un guany, el de la negociació col·lectiva, que

fins ara havia atorgat seguretat jurídica i regles homogènies respecte de la competència mercantil, alhora que reforçava el protagonisme dels sindicats com a instrument de vertebració del teixit social, i constituïa un pilar central del sistema democràtic de relacions laborals. Ara, les coses han canviat.

> pàg. 9

El nou sistema
d'accés

Més de mil persones poden perdre el seu lloc de treball el proper curs

Una enquesta del sindicat preveu que en setembre s'igualen les retallades del curs passat

> pàg. 10

> pàg. 3

Les instruccions
d'inici de curs
donen cobertura
a les retallades

> pàg. 4

L'onzé congrés
actualitza el
model sindical
d'STEPV

> pàg. 8 i 9

EDITORIAL

Hem de parlar i buscar solucions

El conseller Alejandro, ja és història. Seguint un vell costum que atorga a les persones el benefici de ser capaços de canviar el rumb de les coses, STEPV dona la benvinguda a José Císcar com a nou conseller d'Educació, Formació –quina?– i Ocupació –quina barreja innecessària–, i li desitja sort i encerts en el desplegament de la seua responsabilitat.

El senyor Císcar arriba al càrrec en un moment en què s'està jugant una partida el resultat de la qual serà crucial per a definir el model de societat en les pròximes dècades. El diagnòstic de la situació actual és, si més no, preocupant: la gravetat de la crisi econòmica que han provocat les polítiques de liberalització dels mercats financers i la deriva del model econòmic basat en

l'especulació immobiliària no poden servir de coartada per a avortar l'incipient desenvolupament social que lentament s'havia encetat en el País Valencià com a resultat de les inversions en un sector públic històricament paupèrrim en l'Estat espanyol. Ara que els

El conseller Císcar comptarà amb la nostra crítica i la nostra voluntat de parlar

agents del poder econòmic internacional enviden contra les estructures que serveixen de protecció de les persones més desfavorides i que són l'única garantia de progrés i de benestar, els poders públics han de servir de tallafocs i defensar els drets socials i millorar uns serveis públics. I en l'ensenyament valencià se'ns plantegen desafiaments que transcendiran el període d'una legislatura.

En l'escola hem d'implementar un sistema plurilingüe que assegure la plena competència de l'alumnat en les dues llengües oficials i, al menys, en una altra llengua estrangera. Això no es pot fer a costa del valencià: hi ha maneres de garantir el coneixement de tres o més llengües en l'ensenyament sense sacrificar ni deixar d'estendre el coneixement del principal patrimoni cultural del País Valencià. N'hem de parlar.

Les taxes d'abandonament escolar són una altra dada preocupant i, tot posant en suspens la interpretació interessada de les estadístiques que fustiguen al sistema com a ineficax i malbaratador, sembla una obvietat que no es resol amb retallades en programes d'atenció a la diversitat, que s'han revelat exitosos en la recuperació d'un alumnat que, altrament, quedaria abandonat a la seua sort. O amb retallades en desdoblaments, augment de ràtios, reducció de plantilles... N'hem de parlar.

El conseller Císcar comptarà amb la nostra crítica i, si cal, la mobilització, però també ha de comptar amb la nostra voluntat de parlar, de ser capaços de convertir la crítica en solucions, de reprendre el debat i la negociació de tot allò que ens afecta i amb el que ens hi juguem molt.

N'hem de parlar.

Allioli

ÈPOCA IV - Núm. 244 - ESTIU 2011 -
SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS
VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV)

DIRECTOR: Joan Blanco

COORDINADORA: Rosa Roig

REDACCIÓ COL·LABORACIÓ: Marc Candela, Beatriu Cardona, Vicent Esteve, Macu Gimeno, Benjamín Giménez, José Luís Grande, Empar Moreno, Juan Miguel Muñoz, Amadeu Sanz,

PRODUCCIÓ: Pep Ruiz

DISSENY I MAQUETACIÓ: Gràcia Ausiàs, Jordi Boluda, Amadeu Sanz

ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT: Juan de Mena, 18, baix. 46008

València. Telèfon 96 391 91 47 · Fax 96 392 43 34 · allioli.stepv@intersindical.org ·

www.intersindical.org/stepv · TIRATGE: 15.000 exemplars · ISSN: 1576-0197 · DIPÒSIT

LEGAL: V-1.454-1981 · FRANQUEIG CONCERTAT: 46/075 ·

INTERINDICAL VALENCIANA · ALACANT: Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005 · T.

965985165 · ALCOI: Oliver, 1-5º. 03802 · T. 966540602 · ALZIRA: Avgda. Luis Suñer, 28-4t, p.

16. 46600 · T. 962400221 · BENICARLÓ: Plaça de l'Ajuntament, 3. 12580 · T. 964465283 ·

ELX: Maximilià Thous, 121-b. 03201 · T. 966225616 · CASTELLÓ: Marqués de Valverde, 8.

12003 · T. 964269094 · GANDIA: Sant Pasqual, 13 - 1r dta. 46700 · T., F. 962950754 ·

VALÈNCIA: Juan de Mena, 18. 46008 · T. 963919147 · XÀTIVA: Portal del Lleó, 8, 2ª. 46800 ·

T. 962283067 · UNIVERSITAT D'ALACANT: Edifici Ciències Socials. Tel. 965909512 ·

UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ: Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964728812 ·

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA: Blasco Ibáñez, 21. Tel. 963983018 · UNIVERSITAT

POLITÈCNICA DE VALÈNCIA: Camí de Vera, s/n. Tel. 963877046 · UNIVERSITAT MIGUEL

HERNÁNDEZ (ELX): Maximilià Thous, 121 b. Tel. 966225616 · UNIVERSITAT CARDENAL

HERRERA - CEU: Alfara del Patriarca. Tel. 963877046 · UNIVERSITAT CATÒLICA SANT

VICENT FERRER: Godella. Tel. 963877046

EN PRIMER PLA LES RETALLADES EN EDUCACIÓ

Plaça de la Mare de Déu de València, el 9 de juny (V. FERRI)

La societat valenciana es manifesta contra el decret de plurilingüisme

El 9 de juny, dia de constitució de les Corts Valencianes, es van concentrar milers de persones a la plaça de la Mare de Déu de València, la Casa dels Caragols de Castelló de la Plana i els Serveis Territorials d'Educació d'Alacant en contra del projecte de decret de plurilingüisme de la conselleria d'Educació, convocades per Escola Valenciana i amb el suport d'STEPV i d'altres sindicats, partits polítics i organitzacions de la societat civil. La convocatòria simultània en les tres grans capitals valencianes va tindre lloc a les 19 hores, i per visualitzar al màxim l'aposta pel plurilingüisme es convidà tothom a acudir-hi amb samarretes de colors vius, els colors de la imatge gràfica de la campanya "Sí al valencià".

STEPV s'oposa al model lingüístic que planteja la Conselleria a l'ensenyament

El Sindicat planteja un model basat en l'ensenyament en valencià, que garanteix l'adquisició de llengües

Allioli

El nou conseller d'Educació, Formació i Ocupació, José Císcar, va ratificar la voluntat de l'Administració de seguir endavant amb el projecte de decret que planteja la supressió de l'ensenyament en valencià per al curs 2012/13.

El model que planteja és similar al que s'ha aplicat a Galícia i que ha comptat amb el rebuig de la comunitat educativa gallega. Segons aquest model, s'impartirien les matèries en tres llengües, en una determinada proporció. STEPV rebutja aquest model, plantejat pel conseller anterior, perquè dona per suposat que el valencià està en les mateixes condicions d'igualtat que el castellà, cosa que no és certa, tal i com ve denunciant any rere any STEPV en els informes sobre la situació del valencià a l'ensenyament. A més, ni està avaluat ni està consensuat.

L'aplicació d'un model plurilingüe necessita que l'aprenentatge de totes tres llengües siga introduït amb criteris educatius, segons allò que la psicolingüística diu sobre l'aprenentatge de les llengües: immersió en les llengües minoritzades, assoliment de la lectoescriptura primer en una de les llengües minoritzades i després en la resta. L'aprenentatge de diverses llengües

ha de descansar sobre fonaments científics i no pas ideològics, i menys encara sobre prejudicis.

Per al Sindicat, el model proposat per Font de Mora i ara assumit pel conseller Císcar, no garanteix el compliment de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià ni dels decrets curriculars de primària i secundària en el que es refereix a l'adquisició de les mateixes competències lingüístiques en valencià i en castellà.

També és aventurat fer una proposta d'un nou model lingüístic sense haver fet ni donat a conèixer una avaluació prèvia del funcionament dels programes lingüístics actualment vigents tot posant-los en relació amb els objectius de l'adquisició de llengües.

En eixe sentit, els únics informes coneguts de la pròpia Conselleria són de fa anys i posen de manifest que els pro-

grames que tenen el valencià com a base (PEV i PIL) han complert aquests objectius, tant en adquisició de les llengües oficials, com d'altres llengües.

Per tot això, STEPV considera que cal estendre al conjunt del sistema educatiu els programes d'ensenyament en valencià, sobre els quals s'hauria de construir un model d'ensenyament plurilingüe, d'una manera assenyada i planificada.

Per la seua banda, el Director general de centres va imposar una Mesa Tècnica el 29 de juny i una Sectorial el 6 de juliol per a negociar l'aplicació del decret que, tanmateix, es van ajornar pel nomenament del nou conseller i la remodelació en Conselleria. Així, l'administració ha manifestat la seua voluntat de començar la negociació aquest mes de juliol.

La Junta de Personal de València exigeix la retirada del decret sobre plurilingüisme

La Junta de Personal Docent no Universitari de València va aprovar el 6 de juny una resolució que exigeix la retirada de l'esborrany del decret sobre plurilingüisme i en què s'instà a la Conselleria a negociar un model plurilingüe a l'ensenyament que respecte l'ensenyament del valencià.

Més de mil persones tornaran a perdre el seu lloc de treball el proper curs

STEPV fa una enquesta a centres a partir dels criteris d'inspecció que preveu que s'igualen les retallades del curs 2010/11

Allioli

Amb el tancament de grups d'ESO amb 35 alumnes –quan la ràtio legal no permet més de 30–, la no autorització de grups de cycles formatius sense un mínim de 25 alumnes en la preinscripció –que actualment és de 12– i la fusió de programes lingüístics en valencià i castellà, la Conselleria constrenyerà encara més el sistema educatiu públic valencià. Les conseqüències d'aquestes mesures també afectaran les condicions laborals del professorat perquè, en alguns casos, veurà incrementat el seu horari lectiu fins a 20 hores. Aquestes mesures, que incrementen

les retallades que ja va aplicar la conselleria d'Educació aquest curs, comportaran l'acomiadament de centenars de docents interins, l'increment de desplaçament de professorat funcionari de carrera i un greu empitjorament de les seues condicions laborals i de la qualitat en l'educació.

Segons una enquesta que ha realitzat el Sindicat als centres docents, la previsió de retallades de professorat per al curs que ve seran similars a les d'aquest curs. És a dir, més de mil professors i professores interines no tindran lloc de treball el curs que ve. D'aquests, 200 corresponen al cos de mestres i 900 als

cossos de secundària. De la mateixa manera, el professorat desplaçat duplicarà, com a mínim el d'aquest curs.

STEPV ha exigit a l'administració que pose fi a aquestes retallades, restaure les plantilles de secundària i FP, que ha denunciat i derogat aquest curs, i establisca plans reals i efectius per a fer front a l'alt índex d'abandonament i fracàs escolar, que arriba al 40%. Mentre no es produisca aquesta rectificació, el Sindicat anima al professorat i a la comunitat educativa a continuar la mobilització mentre la Conselleria no rectifique en la seua actitud.

Els centres responen

IES Pere d'Esplugues

El claustre denuncia que pateix des del 2009 greus retallades, es pronuncia sobre la reducció de recursos: "Estem convençuts que seria un greu impediment per continuar amb l'organització i marxa del centre el fet de reduir el nombre de grups i per tant, de professorat, ja que sumades aquestes mesures a les que hem patit enguany serà difícil continuar amb aquest PEC que tan bons resultats pedagògics ens han donat al llarg dels anys al centre".

IES Tulell, Alzira

El Claustre de l'IES n.4 d'Alzira manifesta la seua indignació per la desaparició de Programes d'Atenció a la Diversitat, Atenció a l'alumnat estranger, a més de reforços i desdobles; i l'increment fins a 35 alumnes per aula en ESO i més de 35 en Batxillerat, així com la impossibilitat de triar la llengua d'aprenentatge i demana la retirada de les dites mesures.

Iniciativa virtual

A la web d'Actuable, s'arreglen adhesions a la campanya: *Per una escola pública i de qualitat: no a les retallades*
<http://actuable.es/peticiones/per-escola-publica-i-qualitat-a-les-retallades>

IES Jaume II el Just, Tavernes de la Valldigna

El 22 de juny tancada d'alumnat, pares i mares, personal no docent i professorat en protesta pel tancament dels cycles formatius d'Informàtica de nocturn.

IES Tirant lo Blanc, Gandia

El professorat ha seguit assistint dilluns de negre al centre sota el lema *De dol per l'ensenyament públic. La iniciativa s'ha extès a d'altres centres*

IES Alcalans, Montserrat

El 16 de Juny 180 persones, professorat i alumnat, es tanquen per protestar contra les retallades. En una assemblea de pati exposen: "Volem gaudir d'unes aules dignes, la nostra llengua no ha de perdre's, hem d'estimular a tots a l'aprenentatge d'aquesta; la cessió de terreny públic per a la construcció d'escola privada suposa un afavoriment del privilegi d'uns pocs; La substitució efectiva del professorat amb baixa laboral en un termini màxim de 7 dies beneficiarà directament el ritme de les classes; les nostres demandes són possibles i per això les exigim."

Què s'hi ha dit

Comunicat de l'IIFV

L'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV) manifesta que "l'elaboració de la proposta del decret s'ha fet al marge de la participació activa dels professionals de l'ensenyament i sense cap tipus de consens amb els sectors educatius als quals va destinat."

La xarxa Lluís Vives d'universitats

"La incorporació de programes plurilingües en cap cas no s'ha de fer en detriment de la llengua pròpia dels valencians o obviant l'experiència positiva que ha significat el desplegament de les línies en valencià durant els últims 25 anys. Ans al contrari, la incorporació de llengües estrangeres hauria de servir per potenciar i millorar els actuals programes bilingües i enriquits, que són els que millors resultats donen en l'adquisició del valencià, el castellà i l'anglès."

Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació de la UV

L'aplicació d'un decret sobre plurilingüisme no hauria de tenir, en cap cas, com a conseqüència l'eliminació dels Programes d'Immersion Lingüística (PIL) ni del Programa d'Ensenyança en Valencià (PEV), que s'han demostrat com els més eficaços en l'aprenentatge de les llengües oficials.

Comunicat Adide-PV

Sabem que la conselleria d'Educació no desconeix el resultat de les avaluacions dels programes que s'han realitzat en el nostre sistema educatiu, com ara la de Domènech i Zornoza (1996) i les dues de l'Institut Valencià d'Avaluació i Qualitat Educativa (IVAQUE/IVECE): l'una (2000), de 1228 alumnes de 4t d'ESO, i l'altra (2004) de l'alumnat d'educació infantil de 14 centres Programa d'Educació Bilingüe Enriquit (PEBE). En totes ha quedat patent la superioritat del Programa d'ensenyament en valencià i del Programa d'Immersion Lingüística sobre el Programa d'incorporació progressiva i han posat de manifest que el valencià no és un problema en els estudis de l'alumnat sinó, més aviat, la condició necessària per a l'excel·lència.

Manifestació de la Plataforma de l'ensenyament públic a València, el 18 de juny (GRÀCIA ÀUSIAS)

Milers de persones omplen el carrer a València contra les retallades i pel valencià

Allioli

Milers de persones, més de 30.000, convocades per la Plataforma per l'Ensenyament Públic van omplir els carrers de València i la Plaça de la Mare de Déu exigint un ensenyament públic de qualitat, el fre a les retallades en ensenyament i un model plurilingüe que potencie el valencià i no l'arracone.

La comunitat educativa –professorat, pares i mares i alumnat– van mostrar el seu rebuig a les retallades en educació i pel valencià aquest dissabte 18 de juny a València. Els partits po-

lítics PSPV, Compromís, EU i ERPV, i nombroses entitats cíviques i culturals també hi han assistit a la multitudinària manifestació que ha col·lapsat el carrer Sant Vicent de València perquè la gent no cabia ja en la plaça de la Mare de Déu, lloc on finalitzava la marxa.

Aquesta manifestació és una seriosa advertència a la conselleria d'Educació i al nou govern del president Camps que la comunitat educativa no pensa consentir més retallades en ensenyament ni la desaparició de l'ensenyament en valencià del nostre sistema educatiu. Per això STEPV fa

una crida a l'administració perquè escolte la veu del carrer, pose fre a les retallades i accepte negociar un model plurilingüe consensuat i que potencie el valencià. Altrament, les mobilitzacions continuaran i la comunitat educativa donarà resposta a les agressions a l'ensenyament públic per part del govern valencià.

Des de STEPV volem agrair a totes i tots la vostra presència en la manifestació i us animem a mantindre l'actitud de lluita els pròxims mesos per aconseguir l'ensenyament de qualitat que mereix el nostre alumnat.

ACTUALITAT

STEPV rebutja les instruccions d'inici de curs presentades perquè donen cobertura a les retallades en educació

El sindicat ha demanat la restitució de les plantilles de Secundària i FP, la recuperació de les unitats i dels programes necessaris en els centres, el respecte a les línies en valencià i la regulació del model de jornada

Allioli

El sindicat afirmà que l'ensenyament públic es veurà greument afectat per la decisió de la conselleria d'Educació de tirar endavant amb les instruccions d'inici de curs. L'STEPV ha demanat la restitució de les plantilles de Secundària i FP, la recuperació de les unitats i dels programes necessaris en els centres, el respecte a les línies en valencià i la regulació del model de jornada per als centres d'infantil i primària i la dotació en aquests centres de personal d'administració.

Durant la negociació l'administració no ha acceptat cap esmena del STEPV a la normativa d'Educació Infantil i Primària, de Secundària, ni de Formació Professional, cosa previsible, ja que les al·legacions del sindicat anaven dirigides a la línia de flotació de la política educativa de la Conselleria, de la qual les instruccions són un mer reflexe. L'administració que treballa amb les màximes de les retallades, de l'augment de ràtios, de la supressió de grups i programes d'atenció a la diversitat i, en definitiva, dona l'esquena a la comunitat educativa.

L'actualització dels Centres d'Educació Especial, pendent des de l'any 2000

Les instruccions d'inici de curs per l'organització i funcionament dels Centres Específics d'Educació Especial van ser publicades en 2000. Des d'aleshores, la Conselleria ha anat prorrogant-les cada curs, amb algunes modificacions. STEPV considera que l'actitud de l'administració no és seriosa, ja que aquesta pròrroga és un reflexe del poc que s'ha fet en 11 anys per aquests centres en particular i per l'atenció a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu en general.

Aquesta immobilitat normativa ha creat plantilles inestables als centres, un factor essencial per aquest tipus d'alumnat, ja que el criteri per la creació d'unitats no és el mateix que a infantil i primària. Tanmateix, des de fa tres convocatòries del concurs general de trasllats, no s'han consolidat vacants, la qual cosa ha estat molt negatiu per al professorat que hi podria accedir.

STEPV, a més, ha demanat a l'administració que siga especialment rigorosa amb el compliment de la dotació de personal d'infermeria, i que es garantisca la necessària coordinació entre les direccions dels centres i les gerències dels departaments de salut, per tal de regular els processos i procediments a realitzar pel servei de salut dins del centre educatiu.

L'administració ha paralitzat la negociació del nou decret d'Atenció a la diversitat

L'any passat es va començar a treballar un nou Decret d'Atenció a la Diversitat, però la negociació es va paralitzar. STEPV considera aquest nou document absolutament necessari per tal de solucionar la precària situació dels CEEE, i per tal de tractar l'atenció a la diversitat des de tots els àmbits i nivells.

Quant a infantil i primària, el Sindicat demanava la regulació de la jornada flexible, la dotació de personal d'administració i serveis i l'ampliació de l'horari dels equips directius que cada

vegada han de fer front a més tasques burocràtiques i de gestió, i la dotació del professorat necessari per tal d'implantar anglès a l'educació infantil, com marca la LOE.

Quant a FP, STEPV ha demanat un aclariment sobre la instrucció que està donant la inspecció de no obrir grups amb menys de 25 alumnes inscrits, quan el que està regulat és un

mínim de 12 alumnes. El Cap d'Àrea de Centres, Alberto Morales, ha garantit que els grups s'obriran amb 12 alumnes com a mínim tot i que en les preinscripcions estan demanant 25. STEPV ha denunciat que aquesta demanda està creant una gran alarma en el professorat i l'alumnat de FP. En eixe sentit, STEPV aconsella als centres que denuncien qualsevol incompliment en l'aplicació de la normativa vigent i que no consentisquen cap denegació d'obertura de grups si compleixen el requisit d'un mínim de 12 alumnes.

I, quant a Secundària, el Sindicat ha rebutjat les instruccions perquè donen cobertura a les retallades en educació, ja que es basen en l'ordre de plantilles de secundària i FP, imposada per la Conselleria aquest curs i rebutjada pels sindicats, per a configurar les plantilles de Secundària i FP. Com ja vam denunciar en el seu moment, l'ordre de plantilles dona cobertura legal a les retallades de professorat que ha aplicat la Conselleria aquest curs i que s'incrementaran encara més el curs que ve.

ENSENYAMENT D'IDIOMES

Es frustra la negociació que incloïa l'exigència d'una prova única per a tots els centres del País Valencià

La prova és l'única garantia d'equitat, rigor i universalitat, segons STEPV

Allioli

Durant el mes de juny, s'ha negociat una nova ordre sobre les proves homologades, en substitució de la criticada normativa mitjançant la qual s'han regit els exàmens durant el dos últims cursos. La negociació de la nova ordre havia creat expectatives positives entre el pro-

fessorat, ja que l'administració havia treballat el document amb l'Associació de professorat d'anglès de València, Alacant i Castelló (APAVAC) i amb l'Associació de professorat de francès (APF). En finalitzar la negociació l'expectativa s'ha frustrat perquè la Conselleria no ha incorporat al text la principal ex-

igència del professorat d'una prova única per a tots els centres, com la que es fa actualment a les Escoles oficials d'idiomes, i com recomanen totes les institucions expertes en l'ensenyament i certificació de llengües estrangeres.

Ja fa dos anys, STEPV va denunciar que les proves no constitueixen un

avanç cap al plurilingüisme real i efectiu no, sinó que són necessàries mesures com l'adaptació immediata de tots els currículums de llengües estrangeres al Marc europeu comú de referència, el desdoblament de totes les classes de llengües, la dotació de suficient professorat d'anglès per complir la

LOE a infantil, i la formació de tot el professorat en llengües estrangeres. A més a més les proves, tal com vaticinà STEPV en la primera negociació, han provocat la reacció contrària del professorat de llengües estrangeres, al qual han obligat a elaborar-les i realitzar-les. També han manifestat la seua queixa les direccions dels centres educatius per la dificultat de compatibilitzar en un mateix espai la realització d'aquestes proves i el normal desenvolupament de les classes.

El sindicat creu que una prova única per a tots els centres del País Valencià, tant públics com concertats, és l'única garantia d'equitat, rigor i universalitat.

BREUS

Se sortegen els tribunals per a les oposicions de 2007 i les de 2010

Amb i l'assistència dels sindicats i de públic interessat, el 17 de juny, la Direcció General de Personal, celebrà el sorteig dels tribunals de les oposicions d'inspecció de 2007 i 2010. En el cas de les oposicions de 2007 dues sentències havien invalidat les actuacions del tribunal perquè havia estat triat a dit i no per sorteig com diu el RD d'accés. L'acte s'ha realitzat amb total transparència. En el de

les oposicions de 2010 hi ha hagut participació de persones voluntàries, tal com estava regulat en la convocatòria.

Finalment es mantindran les comissions de serveis en els conservatoris superiors

Conselleria ha establert una pròrroga de les Comissions de Serveis als conservatoris superiors, una vegada descartada l'opció de la millora de treball per manca de temps. Les comissions només s'ofertaran al professorat que actualment està en comissions de serveis en aquests conservatoris. La Con-

selleria s'ha compromés a negociar el curs que ve solucions a la problemàtica de l'estabilitat de les plantilles en els conservatoris superiors.

Es corregirà l'augment de les taxes dels cicles d'art i disseny

La Llei 16/2010, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat ha fixat per al curs que ve unes taxes inassumibles per a l'alumnat dels cicles d'ensenyaments professionals d'arts plàstiques i disseny. Es demanaven 51,81€ per mò-

dul per la qual cosa un cicle sencer (dos cursos) pot costar més de 1.000€. Conselleria ha reconegut que és una errada i s'ha compromés amb STEPV per a esmenar-la el més prompte possible.

Més de 3.000 persones per a unes oposicions amb una oferta de places ridícula

Només 110 places s'ofertaven en les oposicions d'enguany: 80 places de l'especialitat de Primària en el cos de Mestres, 20 places de Física i Química en el cos de Secundària i 10 de Serveis a la Comunitat en el cos de

Professorat Tècnic de FP. S'han necessitat 23 tribunals per a les oposicions de Primària (8 a Alacant, 3 a Castelló i 12 a València), 7 per a les de Física i Química (2 a Alacant, 1 a Castelló i 4 a València) i 6 per a Serveis a la Comunitat (2 a Alacant i 4 a València) per atendre les 3.000 persones participants.

STEPV ja va denunciar, en conèixer l'oferta pública d'enguany, que era ridícula i simbòlica i que no complia ni tan sols amb el 30% de la taxa de reposició. Aquesta oferta també respon a la política de retallades de professorat que està aplicant des d'aquest curs la Conselleria d'Educació.

El ministeri s'obstina en negociar un nou sistema d'ingrés a la funció pública docent sense el professorat en els centres

El Sindicat aposta per prorrogar el sistema transitori i negociar el curs que ve el nou accés amb el professorat a les aules i no en el mes de juliol

Allioli

El 21 de juny va tindre lloc en el Ministeri d'Educació una primera reunió de la mesa de negociació per a tractar l'esborrany del futur Reial Decret d'ingrés en la funció pública docent. Durant el mes de juliol la mesa s'ha tornat a reunir amb la pretensió del ministeri de tancar la negociació a final de mes.

STES-i ha reiterat la seua oposició a aquest debat en considerar que el context polític actual no és l'idoni per a iniciar aquest procés negociador. El ministeri d'Educació pretén aplicar la nova norma per a la convocatòria d'ofereix d'ocupació de 2012.

La Confederació d'STES-i ha demanat reiteradament al ministeri d'Educació durant el curs que ara acaba la pròrroga del sistema transitori d'ingrés en la Funció pública docent previst en la LOE, en considerar que l'objectiu per

al qual va ser creat, disminuir per sota del 8% la interinitat en l'ensenyament públic, i possibilitar la funcionarització del professorat que ocupa aquestes places, encara no s'ha complert. D'altra banda, l'última oferta d'ocupació pública s'ha vist molt significativament afectada per les condicions imposades per la Llei general de pressupostos de l'estat per a 2011, amb la limitació al 30% de la taxa de reposició d'efectius, el que comportarà sens dubte un augment de la interinitat. Mentre açò succeeixca, no és just abandonar el procediment transitori amb l'elaboració d'un nou R. D. d'Ingrés a la docència que renuncie a aconseguir el fi esmentat. Per açò, STES-i rebutja l'esborrany proposat i reclama la seua retirada. D'haver una nova proposta de RD d'Ingrés, aquesta ha de contemplar un accés diferenciat a la docència, com instrument que

garantisca la funcionarització del professorat interí.

La Confederació d'STES-i exigeix, a més, que la negociació d'un nou sistema d'ingrés s'efectue amb les garanties necessàries de temps per a dur-la avant. Garanties, d'una banda, de temps polític, atès que l'actual conjuntura no és la més apropiada per a iniciar un procés de dubtós final; i d'altra banda, garanties de participació sindical dels col·lectius afectats, immersos ara en les oposicions i/o fora de les aules. Per a STES-i, és requisit indispensable que la negociació s'inicie a partir de setembre, amb el professorat situat en els centres educatius.

Els marcs que han de definir un nou sistema d'ingrés en la funció docent, per a STES-i, són:

■ Pròrroga del sistema d'ingrés transitori previst en la LLOE.

■ Introducció en el nou esborrany de l'Accés Diferenciat.

■ Proves de la fase d'oposició no eliminatòries.

■ Garanties d'objectivitat de les proves i imparcialitat dels tribunals en les mateixes.

■ Convalidació total de la fase de pràctiques al professorat interí, sense avaluació final.

■ Incrementar la valoració de l'experiència docent en el barem fins al 45%, incloent la formació permanent com element a considerar.

En qualsevol cas, l'Administració ha de comprometre's a negociar una solució justa i definitiva per al professorat interí. Però el ministeri no té cap voluntat d'allargar la negociació. A falta d'alguna reunió aquest mes en la qual el ministeri presente el document definitiu que enviarà a les comunitats au-

tonòmiques per al seu tractament en la conferència d'educació, cal assenyalar que els responsables de l'administració central han insistit en la seua posició que totes les proves seran eliminatòries, que hi haja una prova en la fase de pràctiques per a tothom, un augment del temari fins als 60 temes en el cos de mestres i de 80 en secundària... Pel que respecta a la pròrroga de la transitoria, han informat que estan estudiant les dificultats legals que han quedat supeditades a l'efecte de la convocatòria de les oposicions de Madrid, que introdueix una dificultat addicional en haver-se realitzat en un sistema d'oposicions propi i en una data posterior al calendari d'aplicació de la LOE. Si no canvien les posicions del ministeri, el sindicat proposarà mobilitzacions per a setembre. **Com sempre, en el web trobareu tota la informació actualitzada.**

ADJUDICACIONS TELEMÀTIQUES DEL PROFESSORAT INTERÍ

La pressió sindical garanteix la provincialització de les borses de treball

Els canvis en la Conselleria retarden la decisió amb les adjudicacions de mestres en marxa

Participació massiva en les assemblees informatives sobre el procediment telemàtic d'adjudicacions

Allioli

La reunió de la Comissió de Seguiment de l'Acord d'Interins per a determinar la provincialització de les borses, prevista per al 24 de juny, es va ajornar pel nomenament del nou Conseller d'Educació i dels canvis en l'estructura de la Conselleria. La reunió es va realitzar, finalment, l'1 de juliol, amb les adjudicacions del cos de mestres en marxa i sense la restricció provincial activada, tal com s'havia acordat mesos abans.

Així i tot, es va aconseguir la provincialització de les borses de mestres

i, fins i tot, l'obertura d'un segon termini de peticions per a tot aquell professorat que no estava convocat. D'aquesta manera també es garantia que cap vacant es quedaria sense adjudicar en juliol i que tot el professorat estaria en el seu lloc de treball, en aquella província de la seua preferència i, fins i tot, en centres d'altres províncies que voluntàriament haguessin sol·licitat.

En el cos de secundària i en la resta de cossos docents, la provincialització estava condicionada a la cobertura de totes les vacants, que en el mo-

ment de la reunió de la Comissió de Seguiment, no es coneixien. La fórmula acordada per a evitar que cap vacant es quedara sense adjudicar si s'activava la provincialització va ser la següent: en aquella borsa en què, una vegada adjudicades les vacants respectant la preferència provincial, si quedava alguna vacant sense cobrir s'adjudicaria d'ofici a partir de l'última persona del llistat. D'aquesta manera es garanteix, com en el cos de mestres, la provincialització generalitzada a totes les borses i la cobertura de totes les vacants, amb l'excepció assenyalada.

La pressió sindical va ser determinant per aconseguir la provincialització de les borses i el compliment de l'acord d'interins, que STEPV va signar finalment, precisament perquè la Conselleria garantia aquesta possibilitat i es comprometia a posar-la en marxa en les adjudicacions de juliol.

TEATRES DE L'ESCOLA

JAUME MARTÍNEZ BONAFÉ

És indignant tenir governants que gestionen la cosa pública al dictat de 'la voz de su amo'

La llengua de l'amo

Han estat molts anys d'esforços, treball i militància per anar fent visible la normalitat d'ús del valencià entre els valencians i valencianes. Ha estat un treball preciós del moviment de mestres i un compromís admirable de les famílies, i bona traducció d'això és Escola Valenciana. Ha estat un projecte de política pública i un projecte del poble, d'una veu assumida pel poble, en el sentit dels versos d'Estellés. Ha estat un moviment, que movent-se ha anat trobant les drecceres i camins per continuar avançant. Ha estat i és, ara mateix.

Però l'amo ha parlat: "Chaval, déjate de chorradas. Mis clientes piden otra cosa. Menos tonterías sobre la raíz cultural y vamos donde está el negocio. Vamos a por la excelencia, nuestra ex-

celencia. Cámbiame la ley y vamos a ir cambiando el curso de la historia. Yo te dictaré el curriculum". És la veu de l'escola privada d'èlit. Eixa que també mamà la llet dels diners públics, i no en té prou. És el discurs d'un projecte cultural per a la reproducció de la desigualtat social. Tots no som iguals, venen a dir. I jo tinc una escola només pels millors. I els millors són sempre els que tenen la pasta. Això venen a dir. I el valencià els molesta. ¿No vau vore els vídeos de l'autoodi? "Perdonad si se me escapa alguna en valenciano!"

Ai! Ara recorde les classes clandestines de valencià a l'Escola de Magisteri a l'inici dels 70. Ens havíem d'amagar! Ha estat una passa de gegant. Tu saps, mestre, mestra, que el teu alumnat ha fet l'escolarització en valencià, i parla i escriu per-

fectament el castellà i pot parlar i escriure qualsevol altra llengua, de la mateixa manera que sap resoldre un problema de matemàtiques, interpretar un mapa o analitzar un fet històric. És el nostre treball, el treball de mestres, famílies i estudiants. Per això és indignant tenir governants que gestionen l'administració pública al dictat de *la voz de su amo*. Doncs a les places de les principals ciutats la veu indignada ha començat a pensar polítiques de resistència i dissenyar formes actives d'anar fent possible altra política. Sumem també aquest particular indignació a les múltiples particulars indignacions de molts ciutadans i ciutadanes. Això de que un s'alce del llit amb el peu dret, estire els braços, mire per la finestra i diga "Hoy voy a hacer una ley!", s'ha d'acabar per sempre.

DES DEL SUD VALENCIÀ

TUDI TORRÓ

Equilibri lingüístic

La fórmula plantejada pel govern valencià en l'esborrany de decret sobre plurilingüisme, en què planteja a la comunitat educativa la proposta "equilibradora" de repartir el temps curricular en un 33% en cada llengua d'aprenentatge: valencià, castellà i anglés, i deixa l'1% restant supose que, probablement, per al xinés, ens porta, una vegada més, a indignar-nos contra els qui gestionen la política educativa del nostre país i, una vegada més, haurem de dir que ja ni ha prou, amb els arguments necessaris que seran incapaços de contestar i argumentar. Amb la proposta plantejada, la conselleria d'Educació peca d'irresponsable, ja que alarma les famílies, l'alumnat i el professorat amb una altra "ocurrència" que desacredita l'educació valenciana, intenta manipular la comunitat educativa presentant un projecte "equilibrador" de llengües sense cap rigor científic ni pedagògic. Altra vegada el conseller d'Educació i els seus tècnics copien fórmules foranes per vendre'ns un model que s'ha de-

mostrat que no funciona. L'ésser humà és plurilingüe per naturalesa, tots podem ser plurilingües, és una capacitat que tenim i que la podem desenvolupar si es donen les condicions idònies, la primera condició és saber d'on partim, com s'aprenen les llengües i què necessita el nostre alumnat per a esdevindre plurilingüe. Encara que no vos ho cregueu les llengües tenen ànima i és aquesta "ànima" la que ens fa defensar la llengua de la qual hem de partir per a poder anar reconeixent les altres llengües que ens seran útils en la nostra vida i, com que la vida de cadascú és diferent, els educa-

dors sabem que la llengua ànima del nostre poble és el valencià, de què sorgiran les altres. Per això, només amb un ensenyament amb plantejaments rigorosos i programes plurilingües contrastats i avaluats que ens indiquen per on hem d'anar i que és el que hem d'evitar, podran facilitar a les generacions futures i no tan futures una formació plurilingüe que ens agrairan. Al País Valencià ja tenim els programes contrastats que sabem que funcionen malgrat els entrebancs que ha anat posant la mateixa administració educativa, i són els programes d'ensenyament en valencià i d'immersió lingüística, funcionen i garanteixen l'equilibri entre el valencià i el castellà, després vindrà una llengua estrangera, només ens falta una cosa, que els que ens governen s'ho creguen i posen els mitjans necessaris per a la seua correcta aplicació. Siguem positius, reconeguem el que tenim i sabem que funciona, valorem les coses pròpies, respectem el valor de la nostra paraula, dels nostres mots.

*Reconeguem el que tenim,
valorem les coses pròpies,
respectem el valor de la nostra
paraula, dels nostres mots*

RETTALLS DE PREMSA

Les escoles que exclouen per sexe, sense subvenció

El projecte de llei d'Igualtat de Tracte també impedeix als centres rebutjar la matriculació d'immigrants perquè el text prohibeix la discriminació per "origen racial o ètnic". El Govern tracta d'evitar així que el 90% dels alumnes amb dificultats, com els immigrants, siguin matriculats a l'escola pública, segons les dades de matriculació d'aquest curs 2010/2011.

[...] La iniciativa crearà un nou organisme, l'Autoritat Estatal per a la Igualtat de Tracte i la No Discriminació, com a ens independent per assistir als afectats i promoure fórmules de mediació o conciliació entre les parts amb el seu consentiment. Aquesta autoritat podrà investigar per compte propi l'existència de possibles casos de discriminació, a més d'exercir accions judicials en defensa dels drets derivats d'aquesta llei. [...]

Per al Govern, es tracta d'una llei "marc, integral, de garanties i de dret antidiscriminatori" que abasta tots els àmbits de la vida quotidiana: l'ocupació, l'educació, l'assistència sanitària, l'accés al treball, a l'habitatge i als serveis socials [...]. La futura norma pretén unir en un mateix text tota la legislació antidiscriminària espanyola i les directives europees dictades en aquest mateix sentit. La majoria de països membres de la Unió Europea, com Alemanya, Holanda o Suècia, ja han aprovat normes similars.

Anna Flotats, Público, 28 de mayo de 2011

OLI

A l'alenada d'aire fresc que ha suposat la presència de les indignades i els indignats en les places i els carrers, i que ens ha recordat que la democràcia es construeix cada dia

ALL

A l'intervencionisme moral de l'església catòlica en matèria d'educació sexual, que qualifica l'homosexualitat de disfunció i adoctrina sobre la "injustícia de l'ús dels mètodes anticonceptius".

EL PARDALET

PEPE HERRERO

PA I ROSES

MARIA LOZANO ESTIVALIS

Paraules que valen més que mil imatges

En les aules, un dels exercicis més gratificants és treballar sobre els grafitis. Veure l'alumnat adonar-se'n que existeix vida i creació més enllà de les tanques i els aparadors és com percebre el peix que descobreix els límits de la seua peixera. Després, ve la recerca: murs replets d'imatges, mobiliari urbà ocupat per signes diversos, portes de vàters envaïts de frases i acudits. "Digues què escrius en el bany i et diré què estudies", sentència una alumna: exagerat, però digne grafiti que comparteix l'efímera glòria de la nostra pissarra.

D'entre totes les discussions que sorgeixen, em quede amb la transgressió visual de la paraula. Perquè la protesta política, estètica o amorosa s'hi fa visible sobretot en les imatges. Sobre parets o murs virtuals, ens hem acostumat a incorporar l'imaginari de l'expressió lliure a partir de metàfores visuals escrites amb l'aerosol. I en aquest marc, ha tornat la paraula al

centre de la creació intel·lectual per a ocupar places i carrers i reconvertir-los en l'autèntic centre d'impacte visual.

Moltes coses hem d'agrair al moviment 15-M; entre elles, la d'haver regenerat l'esperit grafiter més anàrquic i subversiu. Qualsevol llençol, cartró, tovalló o samarreta ha esdevingut crit i proposta. Sobre distints supors materials, la frase inicial ha anat metamorfosant-se gràcies als continus debats o a la necessitat d'algú de transgredir la transgressió. Pancartes corregi-

des o ampliades, en lletres diverses i de distints colors han acampat en la Plaça. Quantes portades de diaris, capçaleres de telenotícies i posts en blocs de tota mena s'han guanyat aquestes paraules?

Deia Montaigne que en els seus escrits cita-va els altres per a expressar millor el seu propi pensament. I és això el que podem fer a l'aula, només que amb cites anònimes, comunes, de tots.

Als meus alumnes els demane que s'expressen apropiant-se de les inscripcions que més els afecten. Però jo també ho faig. Ara me n'aprofitaré d'aquest espai i diré que aquesta "no és una crisi, és una estafa", i que "si no et mous no notes les cadenes" perquè "nosaltres busquem raons i ells victòries". Insistisc que "no som antisistema, el sistema es antinosaltres". I, sobretot, estic convençuda que "aquesta revolució o és feminista o no serà".

*Hem d'agrair al moviment
del 15-M haver regenerat
l'esperit grafiter més anàrquic
i subversiu*

ENTREVISTA

José Gimeno Sacristán, durant l'entrevista AMADEU SANZ

JOSÉ GIMENO SACRISTÁN

EXCATEDRÀTIC DE PEDAGOGIA I ORGANITZACIÓ ESCOLAR DE LA UV

“Què ha d'aconseguir l'educació: justícia o excel·lència, igualtat o discriminació?”

Clara Esteve Ferrer

En aquests temps en què el sistema educatiu sembla caminar a les palpentes i cap a un horitzó boirós, conversar amb José Gimeno Sacristán sobre pedagogia i política educativa és, a més d'un autèntic plaer, una oportunitat per conferir lucidesa a un debat, el del model educatiu, que poques vegades s'aborda amb la profunditat que requereix. La veu d'aquest reconegut pedagog i pensador, que fins enguany ocupava la càtedra de Pedagogia i Organització Escolar a la Universitat de València, resulta més esclaridora que mai en un moment en què, més que replantejar-nos quin model d'escola volem, es fa necessari donar resposta a una pregunta prèvia: per a què serveix l'escola? A aquest i d'altres interrogants ens ha donat resposta Gimeno Sacristán, com sempre sol fer-ho, amb voluntat crítica, solidesa d'idees i, per què no dir-ho, un pessiguet de sornegueria.

Com a mitjà de comunicació que som sembla oportú començar aquesta entrevista amb la següent pregunta: fins a quin punt creus que els mitjans de comunicació contribueixen a una anàlisi fructífera del sistema educatiu?

Bé, ja saps que en periodisme hi ha una màxima: són notícies només les males notícies. Doncs, en educació, alguna cosa d'això hi ha. És noticable allò que sobreix per alguna raó, no precisament positiva, i són menys cridaneres les accions de la gent quan està treballant. Fan més atenció a les

veus altisonants i molt poca al que fan els qui treballen dia a dia tan bé com poden. Quan s'obri el cap a un alumne o un professor, doncs és notícia. Que un professor mobilitze tot un alumnat per com és de bo, això no és notícia.

I des de la universitat, quant es contribueix a aquesta anàlisi en profunditat?

Encara que siga una paradoxa, jo crec que en la universitat el tema de l'educació li importa poc. Tradicionalment se'n desentén, de la pràctica política i de la del professorat. S'està defenent últimament la idea que no ens hem d'immiscir en el que és polític per no contaminar el que és intel·lectual amb les desviacions ideològiques, però en educació és impossible parlar sense parlar de valors, d'ideologia, d'accions... Aleshores jo crec que la universitat no ha aportat res al debat, ni tan sols al de la seua pròpia reforma.

I, què es fa des de la política? L'any passat s'intentà sense èxit arribar a un gran pacte social i polític per l'educació. Creus en aquests tipus d'iniciatives?

El pacte és absolutament imprescindible, necessari i urgent, perquè els reptes són de tanta magnitud, de tant de calibre, que per descomptat es tracta d'assumptes d'Estat. És a dir, el fracàs escolar no és un problema de quatre professors que qualifiquen malament o de cinc alumnes que són ganduls; el problema del fracàs escolar és un problema cultural del país: te-

nim un professorat, uns pares, un alumnat i, sobretot, una classe dirigent, que és la que és.

Com és?

De bastant baixa qualitat, especialment al País Valencià. Però, d'un poble que és fustigat per un grup polític i se li dóna suport electoral durant setze anys, què en pots esperar? Doncs que liquiden l'escola, perquè una altra cosa, no... En aquest tros de carrer, hi ha deu cafeteries en cent metres. És a dir, València, i Espanya, en general, són un gran bar, però un bar on es parla de futbol no de política. I no pot ser que aquest país siga tan desgraciat fins al punt de tindre un fracàs escolar dels més alts de l'OCD; no són els nostres alumnes tan genèticament infradotats perquè es produísca aquest daltabaix.

Un altre dels assumptes que es posà sobre la taula durant el debat sobre el pacte educatiu ha sigut el sistema d'ingrés a la docència. Què en penses, del sistema actual?

És difícil que parle des de l'objectivitat perquè sóc pare d'una víctima. Els últims anys són de vergonya: la destrucció del capital juvenil en la docència per prioritzar l'experiència i l'antiguitat és alarmant. Hi ha quantitat d'estudiants que han tret un 10 en l'oposició i que no hi poden entrar perquè després un que ha tret un cinc entra perquè té experiència, i açò és un disbarat tan gran...

I la solució, quina seria?

A aquests creients de l'experiència se'ls hauria de dir el que em deia a mi un professor: "Hi ha anys d'exercici que mereixen anys de presidi". L'experiència, per si mateixa, no és res. A més, a València aquest sistema d'oposicions s'agreuja pel sistema de constitució dels tribunals. Pensar que es presenten professors voluntaris entre els quals tria després la conselleria, implica un deteriorament dels mecanismes legals de l'estat de dret, que resulta increïble que passe desapercbut. Perquè el qui és triat no és necessàriament el millor professor, sinó tal vegada el que més ho necessita per motius econòmics o qui té més afinitat amb l'administració. D'altra banda, un bon sistema hauria de valorar la qualitat de la formació intel·lectual, el grau de compromís amb la professió i l'experiència pràctica guiada i avaluada, no qualsevol. Estem deixant entrar gent en la docència que no sap parlar, gent que té idees sobre l'educació reaccionàries, gent que és d'infantil però no ha estudiat els mètodes d'ensenyament de la lectoescriptura, i això és molt fort. El professorat a Espanya no representa l'elit intel·lectual que se suposa hauria de representar.

En aquest sentit, ets partidari de l'avaluació periòdica del professorat?

Avaluar sí, però segons com, perquè hi ha professors que treballen en unes condicions molt més difícils que altres. I les proves externes són perilloses quan no es té en compte les variables internes. A més, als professors que van obtindre bons resultats se'ls podria motivar de moltes maneres, no únicament per la via econòmica com, per exemple, disminució horària, viatges d'estudi... Així, si un professor és meritori en el sistema i li dones una beca perquè se'n vaja a l'institut de matemàtiques de Lobaina, doncs això pot ser un premi molt important per a ell.

I què passaria amb aquells professors que no demostraren que són prou competents?

Jo crec que el professorat és una classe treballadora compromesa, com qualsevol altra, però n'hi ha uns quants que desbaraten la fotografia. Hi ha un sector que ens fa desmerèixer a tots, i a aquests el principal interessat a apartar-los hauria de ser el mateix professorat. Apartar-los seria l'última mesura, això sí, abans caldria fer-los uns quants avisos, com fan a Cuba. O a Xile, on ho han pactat els sindicats amb el govern.

Tenim un professorat, uns pares, un alumnat i, sobretot, una classe dirigent, que és la que és

El professorat a Espanya no representa l'elit intel·lectual que se suposa hauria de representar

Un altre dels temes d'actualitat són les polítiques educatives que prioritzen l'excel·lència i que ja s'estan començant a aplicar per exemple a Madrid. Què en penses, d'això?

La via tradicional de la dreta ha sigut apartar els "pobres d'esperit" que, segons PISA, solen coincidir amb els pobres de butxaca, i ara s'han adonat que si això no ho poden aconseguir així, sí que poden aconseguir-ho fent el contrari: apartant els millors. Això, per tant, és molt més que una mesura puntual: és una estratègia de segregació de la dreta, que no vol educar-se amb els qui no són de la seua condició social.

En aquesta línia es podria interpretar també un dels últims decrets aprovats per la conselleria d'Educació: el decret dels centres plurilingües, que deixa la porta oberta que els centres puguen fer proves de selecció per triar els alumnes que formaran part d'aquests programes que, en cada centre, només podran ser aplicats a uns pocs grups i no a tots...

Doncs si això és veritat jo crec que fins i tot és inconstitucional, perquè atempta contra el dret d'igualtat en l'educació obligatòria. No es poden assignar més mitjans en l'obligatòria excepte als més dèbils, segons el criteri de justícia distributiva, i això que pretenen fer és una desprotecció dels més dèbils. Però és clar, als centres que s'adherisquen a aquesta xarxa plurilingüe els pintaran d'un altre color, els col·locaran una placa... És increïble, el que fa la política de dretes, i fins a quin punt està buidant el sistema ideològic que ningú reacciona contra això. Això és per a portar-ho al Constitucional. En secundària és immoral i il·legal. I el pitjor és que el professorat combrega amb aquestes tesis segregacionistes. Ací hi ha un problema de base, i és que falta un sentit de per a què és l'educació. És a dir, què ha d'aconseguir un sistema educatiu? La justícia o l'excel·lència, la igualtat o la discriminació? I el problema és que l'esquerra ha desdibuixat la seua imatge i el seu programa. I que el professorat no està ideològicament format, no en un sentit partidista, sinó en un sentit ètic.

Una última pregunta per acabar: quin consell donaries als joves que s'acaben d'incorporar a la docència?

Doncs jo li aconsellaria que visca bé, alegre, content, que vaja molt al cinema, que llija molta literatura, i que viatge pel món. Que li agrade el que fa, i que s'acostume a viure en pau amb la incertesa, és més, que considere la incertesa com a norma de la vida. I que no pague les frustracions derivades del sistema amb els seus alumnes.

L'onzé congrés d'STEPV actualitza un model i una pràctica sindical i organitzativa

Diferents ponències abordaren l'exercici de la docència en el s. XXI, el model de l'organització, l'estat de les universitats valencianes i la carta financera del sindicat

Van ser elegides les persones que conformaran el Secretariat nacional d'STEPV durant els propers quatre anys

Allioli

Els dies 10, 11 i 12 de juny, a la ciutat d'Alboraia, s'ha celebrat, per onzena vegada, el congrés d'STEPV. El primer va ser l'any 1979 a Elx i va estar precedit d'anys de debat sindical sobre quin tipus de sindicalisme calia construir. Per a participar en els debats, opinant i decidint, les persones afiliades han sigut convocades a diverses assemblees durant els mesos d'abril i maig, en les quals s'ha debatut i votat esmenes i propostes, i s'han elegit les 159 persones de les diferents comarques que han actuat com a delegades en el congrés.

Els debats han abordat l'actualització de les posicions referents a la política educativa, el model sindical i la nostra pràctica sindical i organitzativa, l'acció sindical en la universitat i la carta financera.

La primera ponència estava orientada a debatre sobre l'exercici de la docència en el segle XXI i a analitzar el paper del professorat compromés amb una educació inclusiva i de qualitat. I tot, després dels canvis legislatius dels darrers anys i en la perspectiva de negociació de les futures lleis d'educació en el cas del País Valencià i de l'estatut docent en el cas de l'estat espanyol.

La ponència constava de diferents blocs referits a les característiques professionalitzadores del nostre treball, la formació del professorat, la formació permanent, la formació inicial... A més, reflexionava sobre l'accés, l'acreditació de les competències per a l'aptitud docent, la carrera professional i l'avaluació del professorat, el professorat de l'ensenyament privat, o el compromís amb la igualtat.

En la ponència d'organització s'analitzava el model sindical, la nostra pràctica sindical i organitzativa i l'actualització de les estructures organitzatives al context polític i sindical actual.

STEPV ha aprovat la modificació de les seues estructures de coordinació dels diferents sectors

Hi van assistir representacions de sindicats de Catalunya, Euskal Herria, Balears, Aragó o Castella-la Manxa

L'Espai de l'afiliació ampliarà el seus continguts per a millorar la participació i promoure els fins d'STEPV

El document feia una anàlisi dels diversos assumptes que han tingut rellevància en els darrers anys per extraure'n així unes conclusions que servisquen per a encarar els nous reptes. Entre aquests reptes, les eleccions sindicals de

2010/2011; la política formativa del sindicat; el funcionament dels seus òrgans; les polítiques d'igualtat de gènere; el paper com a impulsors de la Intersindical Valenciana, la presència en la Confederació dels STES i la política internacional. Com a conseqüència d'aquestes reflexions, es proposaven diverses mesures d'actuació i la corresponent modificació dels estatuts.

La tercera ponència estava orientada a analitzar la situació de les universitats valencianes

i fixar-hi el treball del Sindicat. Així, s'analitzava l'autonomia universitària, els estudis o el finançament de les universitats. També abordava el paper del personal docent i investigador i el del personal d'administració i serveis, així com la implantació de l'Espai Europeu d'Educació Superior i la situació específica de les universitats privades.

Per últim, la carta financera analitzava el paper pel qual es regeixen anualment les finances del sindicat en la línia d'assegurar l'autonomia financera que garanteix en cada moment l'efectiva independència del sindicat.

Acte inaugural

El dia 10, pel matí, el congrés va arrancar amb l'elecció de la mesa del congrés, la presidència de la qual va recaure en Manolo Cabanillas que va pronunciar les primeres paraules i va donar pas a la intervenció de les organitzacions convidades, una nodrida representació de la comunitat educativa i d'organitzacions cíviques, sindicals i polítiques. Així, va intervenir Toni Gisbert, gerent d'Acció Cultural del País Valencià; M. Ángeles Llorente, dels Moviments de Renovació Pedagògica; Vicent Moreno, president d'Escola Valenciana; Juan Miguel García, del sindicat USO; Evarist Carbonell, de FSIE; Nines Espí, d'ANPE; Guillermo Martí, de FETE UGT; Miguel Ángel Vera, de CCOO; Laura Albelda de la Unió de Cooperatives Educatives Valencianes; José Manuel Boquet, de la patronal CECEVAL; Ximo Granya, d'ERPV; Pura Peris, d'Els Verds-País Valencià; Juan Ponce, d'Els Verds-Esquerra Ecologista; Ignacio Blanco, d'Esquerra Unida; Enric Morera, del Bloc; i Pilar Sarrión, del PSPV. També s'ha llegit el saluda d'Albert Sansano, Coordinador de la Secretaria Ejecutiva del Consejo Internacional del Fórum Mundial de Educación. La Mesa del Congrés va lamentar l'absència

Consolidar l'Espai de l'afiliació

El congrés ha decidit donar una passa endavant en relació als serveis que ha de prestar a les persones afiliades, desenvolupant l'Espai de l'afiliació. En eixe sentit, l'Espai ampliarà els seus continguts amb totes aquelles informacions i estudis que genere el sindicat i que serveixquen per a millorar la participació i promoure els fins d'STEPV en el sistema educatiu i comptarà amb espais específics per a rebre les aportacions i la participació de l'afiliació en les activitats sindicals, inclosa la participació en els processos interns i els negociadors. Per a fer-lo possible, adequarà les seues estructures internes per coordinar els serveis de l'afiliació i, en el primer Consell Nacional posterior al congrés, presentarà un pla de treball específic amb indicació de totes aquelles activitats que depenen de les àrees de treball que siguen susceptibles de ser pròpies de l'afiliació, tant aquelles ja desplegades pel sindicat o que puguen ser generades en el futur.

de representants del PP, així com de la Conselleria d'Educació i de la Generalitat que també havien estat convidats.

Per la vesprada, i després de les intervencions de les persones convidades, es va procedir a la lectura i aprovació de l'Informe del Secretariat Nacional i en dies successius a la resta de documents congressuals. El Sindicat es reforça per a fer front a les agressions a l'ensenyament. Després de tres dies de debats, el congrés s'ha dotat d'eines i reflexions per a fer front a les agressions que està patint el sistema educatiu públic al País Valencià en tots els trams educatius.

En eixe sentit, el Sindicat, majoritari en l'ensenyament públic, ix reforçat d'aquest congrés per a contestar la política de retallades engegada per l'exconseller Font de Mora en l'ensenyament públic no universitari, que s'incrementaran el curs que ve, i que s'ha vist agreujat per l'anunci de la supressió de l'ensenyament en valencià.

STEPV ha aprovat la modificació de les seues estructures de coordinació dels diferents sectors (universitat, ensenyament públic i ensenyament privat), s'han marcat les línies a seguir en l'àmbit universitari apostant decididament per un model d'universitat pública i democràtica. També es reafirma en la defensa de les condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'ensenyament privat. Finalment, el Sindicat ha iniciat un debat sobre el paper del professorat en la societat actual que continua obert, davant la situació política i educativa generada arran de les eleccions locals i autonòmiques del 22 de maig i les pròximes eleccions generals de 2012. El Congrés també ha aprovat tres resolucions, una per a intensificar la relació amb l'afiliació; una altra que aposta per la mobilització de la classe treballadora i del conjunt de la societat per a posar fre a les polítiques econòmiques i socials neoliberals dels diferents governs, estatal i autonòmic; i una última, en rebuig al recent Reial Decret-Llei de reforma de la negociació col·lectiva que ha imposat el govern de l'estat.

Elecció dels òrgans sindicals

Amb l'elecció dels òrgans de direcció de STEPV (Consell Nacional i Secretariat Nacional) ha conclòs l'XI Congrés. El Secretariat Nacional, òrgan executiu del Sindicat, ha estat renovat parcialment i està format per 16 membres: Miquel Calatayud, Beatriu Cardona, Benja Giménez, Xavi Izquierdo, Carmen Gómez, Marc Candela, Amadeu Sanz, Sònia Ibáñez, Ignasi Amorós, Manolo Serrano, Mavi Oliver, José Manuel López Grima, Bernat Valero, Vicent Maurí, Lola Navarro i Rafa Jiménez.

Acte de cloenda

Al Congrés, hi han estat convidades a participar representants de sindicats de treballadors i treballadores d'altres territoris de l'estat com USTEC-STES (Catalunya), STEE-EILAS (Euskal Herria) i d'altres que formen part de la Confederació d'STES com STEI-i (Illes Balears), STERM (Múrcia), STEA (Aragó) o STECM (Castella la Manxa). També hi han assistit membres de la Confederació d'STES, de la qual STEPV en forma part. Representants d'aquests sindicats, juntament amb AFID, sindicat de professorat interí amb el qual STEPV treballa estretament, i membres de les organitzacions d'estudiants BEA i SEPC, han participat en els parlaments de tancament del congrés aquest matí.

Les ponències i resolucions aprovades els podeu trobar en l'apartat del congrés corresponent en l'Espai de l'afiliació al qual podeu accedir amb el vostre nom i contrassenya.
<http://espai.intersindical.org>

ENSENYAMENT PRIVAT

El govern espanyol aprova un reial decret que posa en perill la negociació col·lectiva

Després del trencament unilateral de part de la CEOE de les negociacions per a un pacte per a la reforma del marc laboral, el govern va aprovar la reforma de la negociació col·lectiva

Allioli
STEPV ha manifestat en diverses ocasions que la reforma del model labo-

ral és necessària, però ha manifestat el seu rebuig a la reforma de la negociació col·lectiva que proposa el govern

de l'Estat perquè retalla drets laborals i sindicals, marca unes noves regles de joc per a regular les relacions laborals, imposa un arbitratge obligatori que buida de continguts els convenis col·lectius, permet a les empreses que es despenen dels convenis marcs, i s'arriba pràcticament a l'eliminació de la negociació col·lectiva. Un guany, el de la negociació col·lectiva, que fins ara havia atorgat seguretat jurídica i regles homogènies respecte de la competència mercantil, ahora que reforça el protagonisme dels sindicats com a instrument de vertebració del teixit social, i constituïa un pilar central del sistema democràtic de relacions laborals. Ara, les coses han canviat.

El Reial Decret Llei 7/2011, de 10 de juny, de mesures urgents per a la reforma de la negociació col·lectiva, és la norma que ha aprovat el Consell de Ministres amb caràcter d'urgència, i que està en vigor des del 12 de juny, l'endemà de ser publicada al BOE. El text s'envia a les Corts per començar el tràmit parlamentari en el Congrés de diputats i diputades, que l'ha de convertir en llei. Durant el procés parlamentari sofrirà canvis per la introducció d'esmenes de part dels grups de la cambra. No obstant, la norma ja està en vigor.

Com s'estructura legalment la reforma?

El Reial Decret-Llei 7/2011 significa una agressió més en la línia de la reforma laboral i, una regressió en el sistema de la negociació col·lectiva perquè redueix els drets que les treballadores i els treballadors teníem i consideràvem consolidats:

- Incrementa el poder discrecional de l'empresariat en matèria de flexibilitat interna en les empreses. Els dona poders per a intervenir en la distribució de la jornada, els temps de treball, la mobilitat funcional i fins i tot sobre el despenjament en el compliment dels convenis.

- Es debilita el sistema de negociació col·lectiva trencant la garantia que significava el tindre com a conveni de mínims els convenis provincials. Possibilita el pactar en l'àmbit de l'empresa per sota el contingut d'altres convenis.

- Reforça el camí encetat per la reforma laboral sobre "l'acomodament objectiu", acomiadament indiscriminat, barat i finançat en alguna mesura per l'estat. Inclou un nou reglament sobre els EROS (expedients de regulació de l'ocupació) que possibilita l'acomodament amb 20 dies d'indemnització (aco-

miadament objectiu) si les empreses preveuen el tindre pèrdues, encara que siga de manera temporal.

- Limita els temps de durada de les negociacions col·lectives:

Per els convenis de durada menor de dos anys a 8 mesos.

Per els convenis de durada major de 2 anys a 14 mesos.

- En cas de no obtindre acord empresa i sindicats en el temps assenyalat es crea un servei d'arbitratge que dictarà "laudo" d'obligat compliment.

- Les empreses disposaran del 5% de la jornada per a distribuir-la segons li convinga.

- Per a modificar les condicions de treball en la empresa s'obri un nou procés:

- Consulta per part de l'empresa a les persones representants, computa un període de 15 dies.

- Negociació en la comissió paritària una vegada finalitzada la consulta. S'ha d'arribar a un acord en el termini màxim de 7 dies.

- Si no s'aconsegueix l'acord hi ha obligació d'acudir a la mediació o arbitratge que tindrà un termini màxim de 5 dies per a resoldre.

RADIOGRÀFIA SOBRE LA NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA A L'ENSENYAMENT CONCERTAT

La negociació del nou conveni, paralitzada per la negativa de la patronal

Mentre no se signe el VI conveni, l'actual es prorroga automàticament

Allioli

La negociació del VI Conveni col·lectiu està en suspens i sense negociació real des del 29 d'octubre de 2009. Mentre no se signe un nou conveni, l'actual es prorroga automàticament.

L'STEPV-Iv, considera que a més del que es reclama des de la plataforma unitària, s'hauria de modificar l'article 9 del Conveni, que dona tot el poder a l'empresari per a organitzar el treball del personal contractat sense tenir en compte l'opinió i decisions de les delegades i els delegats de personal. Les patronals no accepten el que es reivindica des dels sindicats que negocien el conveni -FSIE-USO-UGT-CCOO i CIG-: l'adaptació de les condicions laborals a la legislació vigent (Estatut dels Treballadors, Llei d'igualtat... etc); permisos per adopció i per acompanyar al metge; Complements retributius autonòmics; amb caràcter general es demana un increment salarial del 3% per a tots els nivells, centres i categories; per al personal d'administració i serveis, de les 57 hores a disposició de l'empresari,

es demana contemplar com treball efectiu el descans en jornada continuada i que es determinen dos dies continuats de descans setmanal, en aquells casos que no siga possible gaudir en cap de setmana del descans d'un dia i mig.

Que pretenen les patronals?

Per la seua part, les patronals redueixen la seua proposta d'increment salarial a un 1,4% per al PAS i personal no concertat i d'una quantia equivalent a l'increment del mòdul per al personal docent. També pretenen que s'accepte la possibilitat d'ampliar la jornada laboral del personal docent en 90 hores anuals, sense que siguin considerades extraordinàries, per a activitats extraescolars o organitzades per l'empresa, que serien considerades com "de lliure oferta per part de l'empresa i voluntàries pels treballadors i les treballadores".

En referència a les retribucions per càrrecs unipersonals, no fan cap oferta de millora. D'altra banda, la seua pretensió és que l'ensenyament només

serà gratuït per als fills i filles del personal que treballa al centre, apostant per suprimir les actuals comissions mixtes de places de gratuïtat.

A més, volen augmentar la jornada del personal docent que treballa amb alumnat d'entre 0 i 3 anys, en concret i per a mestres, fins a les 1.362 hores anuals (32 setmanals); per al personal educador infantil, 1.620 hores (38 setmanals); per al personal assistent, 1.640 hores (39 setmanals). En relació amb aquest personal volen aplicar una distribució irregular de la seua jornada laboral, oferint un mes de vacances, preferentment en estiu, i altres 10 dies retribuïts a l'any, segons el criteri de l'empresari.

Com a novetat respecte a tots els anteriors convenis, i per primera vegada, les cooperatives d'ensenyament -a través de la Federació Espanyola de Centres d'Ensenyament d'Economia Social (FED-ACES)- van assegurar a negociar. Així, la mesa de negociació ha quedat constituïda amb les patronals EyG, CECE, APSEC i FED-ACES.

Com afecta al sector la nova normativa

Mentre alguna de les dues parts no done per finalitzat el procés de negociació del VI conveni, res no canvia i el final del procés negociador es farà en base a l'anterior norma. Però si el procés finalitza perquè alguna de les parts trenca unilateralment la negociació, s'obrirà una nou procés de negociació i, en aquest cas sí, s'aplicaria el Reial Decret-Llei 7/2011. Amb això, el temps de durada de les negociacions serà limitat a 14 mesos. Finalitzat aquest període i si no hi ha acord serà el servei d'arbitratge qui dictaria laudo d'obligat compliment.

Quatre aspectes fonamentals

La nova norma és per al sindicat l'agressió més greu en el món laboral des de fa temps, i que és conseqüència de la reforma laboral introduïda des de fa uns mesos. Per una altra banda quan es signe el nou conveni la nova reforma de la negociació col·lectiva ens afectarà plenament, i destaquem 4 aspectes:

- **Jornada laboral:** la nova llei contempla un 5% de la jornada de lliure distribució per part de l'empresari. Al nostre sector es donen dues peculiaritats per al personal docent. Per una banda l'horari lectiu s'ha d'enmarcar dins del horari de l'alumnat, ja que estem a un sistema educatiu. Per altra banda, el conveni ja contempla que la organització del treball és competència de l'empresari, per la qual cosa l'horari no lectiu del personal docent ja es distribueix a criteri del titular.

- La possibilitat de que l'empresa pugui agafar-se a les clausules de desvinculació salarial s'amplien, ja que ara només falta que es previnguen pèrdues. Al personal amb pagament delegat és difícil que això li afecte, ja que cobra directament de la Conselleria. A la resta del personal sí que li pot afectar.

- Es preveu que a la empresa es pugui negociar un nou conveni per baix dels mínims que marca el sectorial. L'únic que necessita l'empresa es arribar a un acord amb els representants dels treballadors de l'empresa i, en cas de no produir-se, hauria de decidir un servei d'arbitratge.

- Quines persones formen el servei d'arbitratge? Encara no està definit aquest òrgan ni la seva composició, però sembla clar que l'administració tindrà molt a dir. Per la qual cosa els interessos d'aquesta podran condicionar les decisions d'aquest servei.

Europa Laica compila en *Aprender sin dogmas* un grapat d'assajos que defenen i fomenten el sentit d'un ensenyament laic actual

La intenció del llibre és expressar la convicció que l'àmbit escolar és l'espai idoni per ensenyar l'alumnat a pensar i adquirir la capacitat crítica que és la base per fomentar la llibertat de pensament, de consciència i expressió, i que açò és només possible en un model d'escola pública i laica. Aquest intent desperta enormes resistències polítiques i religioses que pretenen entrebancar l'avanç en la nostra societat d'aquest model en la mida que

suposa una pèrdua de control social, moral i polític sobre la ciutadania per part de les institucions que el detenen. Els assajos continguts en el llibre repassen el context històric i polític, tant a l'Estat espanyol com europeu, així com analitzen les implicacions per a col·lectius com el les dones de l'ocupació de l'espai públic, en especial l'escolar, per la confesió religiosa, i aprofundeixen en l'estat actual de la qüestió. Entre les autores del llibre hi ha la

companya d'STEPV, María Ángeles Llorente, que hi contribueix amb el text "Laicismo y educación pública en el Estado español. Cómo construir la democracia", on afirma, entre d'altres que són las "jerarquías eclesíásticas ancladas en el pasado las que obligan a que escuelas e institutos deban impartir dos horas lectivas más (...) que bien podrían emplearse en otros usos mucho más necesarios desde el punto de vista educativo."

Es constitueix la Plataforma per una educació sexual de base científica

Respon a les concessions de la conselleria d'Educació a la pressió de l'arquebisbat de València perquè reduisca dràsticament la realització dels PIES

Allioli

Arran de les pressions de l'arquebisbat de València, la conselleria d'Educació ha reduït dràsticament, durant el curs 2010/11, la realització del Programa d'intervenció en educació sexual (PIES) que venia impartint-se en els instituts a tot l'alumnat de tercer d'ESO. Dissenyats per la Direcció general de salut pública, el programa era impartit per personal sanitari o de l'àmbit educatiu que haguera realitzat un curs formatiu supervisat científicament per especialistes en sexologia, que garanteixen el rigor metodològic i pedagògic del seu contingut.

L'arquebisbat ha oferit a la Conselleria un programa alternatiu basat en les recomanacions de l'Institut Juan Pablo II que introdueix una visió més acord amb la seua visió moral de la conducta humana. En el seu temari alternatiu cataloga l'homosexualitat com a "disfuncionalitat", classifica la bondat dels éssers humans en funció de la seua capacitat per a viure en família, i adoctrina sobre la "injustícia de l'ús dels mètodes anti-conceptius".

En resposta a aquest intent de la confesió catòlica d'immiscir-se en l'espai públic amb la col·laboració de l'administració educativa, una sèrie d'associacions de la societat civil i

sindicats, entre els quals està STEPV, han constituït la Plataforma en defensa d'una educació sexual científica, i que va ser presentada en roda de premsa el 13 de maig a la

seu d'Intersindical valenciana. La Plataforma promou la continuïtat de la impartició dels programes inclosos en els PIES, sobre la base legal existent i d'acord amb els principis

científic i pedagògics que han avalat, entre d'altres, el 13é Congrés mundial de sexologia o la mateixa conselleria de Sanitat de la Generalitat Valenciana.

Acte de presentació de la Plataforma a la seu d'STEPV AMADEU SANZ

Reivindicacions de la plataforma

- L'educació sexual ha de tenir obligatòriament un punt de vista racional, científic i no doctrinal. No es tracta d'inculcar als xiquets i adolescents la moral d'una o altra confesió religiosa, sinó d'abordar la sexualitat des de la perspectiva del consens de la comunitat científica internacional.
- La plataforma denuncia, per tant, la ingerència de l'arquebisbat en els PIES i rebutja el material elaborat pel mateix o organitzacions afins, sent un material doctrinal i no tècnic, per al qual existeixen, en tot cas, altres àmbits (parròquies, assignatura de religió, activitats extraescolars voluntàries, família, etc.).
- Els alumnes d'ensenyaments obligatoris tenen dret a una educació sexual científica i racional, independentment del centre al que vagen i del model familiar dels seus pares, com que una educació racional i científica no pot ser objectada per motius ideològics, molt especialment perquè afecta a la salut pública de tota la població.
- Per tant, la plataforma sol·licita el manteniment dels Programes d'Intervenció en Educació Sexual, amb continguts contrastats científicament, tal com estaven dissenyats des de la Conselleria de Sanitat i impartits per professionals educatius i sanitaris, i per a tots els centres d'ensenyaments obligatoris de la Comunitat Valenciana.

L'Observatori estatal crea una ferramenta virtual per a avaluar la convivència en cada centre escolar

Allioli

En el Ple del *Observatorio Estatal de la Convivencia Escolar* de l'1 de juny, es va presentar una eina virtual que permet a cada centre educatiu avaluar l'estat de la convivència en el seu àmbit. Aquest instrument és una de les aplicacions que es desprenen de l'informe sobre l'estat general de la convivència escolar en el conjunt de l'Estat, publicat a finals del curs 2008-09, només que amb la part dedicada al professorat, i que es va completar a començament del curs passat amb sengles parts sobre les famílies i sobre l'alumnat des d'una perspectiva de gènere.

Aquesta ferramenta es pot trobar al web del Ministeri d'Educació amb totes els elements informatius que permeten aplicar-la, tot i que només es troba en castellà, raó per la qual els centres amb altres llengües oficials n'haurien de fer la seua corresponent adaptació, com és el cas de molts centres valencians.

El sindicat no ha comprovat ni la seua utilitat ni la mecànica de l'aplicació, raó per la qual no pot emetre una opinió valorativa. No obstant, quant a l'informe estatal del qual procedeix, cal subratllar que les persones que van dirigir l'estudi ja van considerar en els seus moments que no hi havia dades que avalaren les dife-

rents, però convergents, iniciatives de governs conservadors per a l'aprovació de les anomenades lleis d'autoritat del professorat, ni pel grau de conflictivitat, ni per les necessitats explicitades pel professorat, les famílies o els estudiants. Els resultats d'aquell informe (elaborat amb la participació de 6.000 docents, 23.000 alumnes i més de 10.000 famílies) deixaren clar que no hi havia motiu per a l'alarma social que s'estava creant aleshores, tot i que sí que hi ha problemes que cal atendre adequadament. L'informe, a més, proporciona bones "pistes" per tal d'encarar la solució d'aquestes problemes.

De fet, al final del curs passat es va presentar un altre document amb 17 mesures de política educativa que intentaven concretar actuacions, una de les quals és la ferramenta d'auto-diagnòstic esmentada.

Per l'*Observatorio Estatal* sabem que cada comunitat autònoma disposa del seu propi estudi, si més no pel que fa a les dades, així com pel que respecta a cadascun dels centres que hi van participar en l'estudi.

Com l'Observatori per a la Convivència Escolar adscrit a la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació no permet la participació de la comunitat educativa (al contrari que l'Observatori Estatal, on sí que està representada), els representants del professorat no tenim accés a la informació que s'hi genera. No obstant, us convidem a entrar al web per si, en algun moment, es dona a conèixer el treball realitzat.

Web de l'Observatori per a la Convivència Escolar, adscrit a la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació:

http://www.edu.gva.es/eva/val/conv_observatorio.htm

Web del Observatorio Estatal de la Convivencia Escolar, adscrit al Ministeri d'Educació:

<http://www.educacion.gob.es/horizontales/ministerio/organos/observatorio-convivencia.html>

La crisi empitjora la situació social de les dones

Intersindical valenciana enceta una campanya per exigir coresponsabilitat i treball digne per a les dones

Allioli

"En moments de crisi, de retallades, les dones sempre patim un poc més" afirma l'àrea de la dona de la Intersindical. "Els avanços socials i polítics estan en perill, no podem baixar la guàrdia i hem de treballar en positiu", adverteix. Per eixa raó, el Sindicat ha posat en marxa la campanya Més coresponsabilitat, més treball digne, per visibilitzar des d'una perspectiva de gènere la crisi i les propostes per avançar en la millora de la situació de les dones.

Exigim coresponsabilitat

Les responsables sindicals constaten que tot i que les dones s'han incorporat al món del treball remunerat, els homes no ho han fet al del treball domèstic i de cura i atenció. Una situació que s'agreuja amb les polítiques neoliberals que s'estan adoptant amb l'excusa de la crisi, i que segueixen perpetuant aquests rols. Des de l'àrea de la dona es denuncia que l'origen d'aquest repartiment desigual està en la divisió sexual del treball, en el model: home sustentador, dona dedicada a la cura. I insisteixen a explicar que "malgrat que la nostra preparació acadèmica és major, la nostra progressiva incorporació al mercat laboral, la fem en desigualtat de condicions i arrosseguem aquestes diferències al llarg de tota la nostra vida"

Les dades de la desigualtat

Les dones tenim més taxa d'inactivitat laboral i d'atur. El primer trimestre d'enguany la taxa d'atur femení és d'un 21,94 per cent, al costat del 20,76 per cent del masculí.

- El 40 per cent de les persones en atur són joves, i més de la meitat són dones amb formació bàsica o superior.
- Un 80 per cent dels contractes a temps parcial es concentren en la població femenina.
- A la Unió Europea la taxa d'ocupació de les dones es redueix en 15 punts quan són mares, mentre que en els ho-

mes augmenta en 6 punts. D'altra banda, dones amb una preparació acadèmica superior han d'abandonar

el mercat laboral perquè no poden conciliar la criança amb el seu treball.

- Només un mínim percentatge dels

permisos de maternitat són gaudits pels pares, el mateix passa amb les excedències per cura de familiar.

■ Les dones hem de treballar 418 dies enfront dels 365 que treballen els homes, per a poder percebre el mateix salari. En els dos últims anys a l'Estat espanyol, com a mitjana, els salaris dels homes han sigut un 25 per cent superiors als de les dones.

■ Només el 30 per cent de les dones arriba a el 100 per cent de la seua pensió. Una de cada quatre dones majors de 65 anys està sota el llindar de la pobresa.

Les dones davant les retallades

El manifest de la campanya, accessible des de la web del sindicat, fa un repàs exhaustiu a les conseqüències que les retallades tenen sobre les desigualtats de gènere en l'àmbit del treball assalariat, domèstic i reproductiu. Des de la supressió de les línies de subvenció a programes d'igualtat que representen un pas arrere important, passant per la modificació de la negociació col·lectiva que acaba amb la garantia de la negociació i regulació de les condicions de treball. Des de la denúncia de la falta d'inversió pública en escoles infantils de 0 a 3 anys o centres de dia fa que les dones tinguen més difícil conciliar la vida personal i la laboral, fins la denúncia que la crisi està servint d'excusa per a no dedicar els recursos necessaris per al desenvolupament dels plans d'igualtat, tant en les empreses com en les administracions públiques.

I per què és pitjor per a les dones?

- Reforma de les pensions: l'augment del còmput de jubilació de 15 a 25 anys és pitjor per a les dones, ja que tenen majors períodes d'inactivitat pels anys dedicats a la cura. L'extra de cotització de 9 mesos (fins a un màxim de 2 anys) per cada criatura no compensa els anys que les dones hi dediquem.
- Ampliació edat de jubilació als 67 anys afecta la salut de les dones, a causa de les dobles i triples jornades realitzades al llarg de la vida laboral.
- Un 51,38 per cent de les pensionistes ho és per un dret derivat, la majoria per viduitat. A més, un 70,63 per cent de les persones que perceben pensions no contributives són dones.

La coresponsabilitat en positiu

La igualtat de gènere és necessària per a reordenar l'economia i distribuir equitativament el treball i els recursos necessaris per a un desenvolupament sostenible. I les mesures en postiu que es reclament des del sindicat són, en primer lloc, la coresponsabilitat en la criança i l'educació dels nostres fills i filles, perquè les empreses tinguen les mateixes obligacions amb hòmens i dones, repartiment equitatiu del treball domèstic i de la cura de les persones en situació de dependència, inversió en serveis públics com escoles infantils de 0 a 3 anys i centres d'atenció a persones dependents o centres de dia, racionalització dels horaris laborals i reducció de la jornada,

No podem baixar la guàrdia i hem de treballar en positiu AMADEU SANZ

STEs a favor del projecte de Llei d'Igualtat de Tracte i en contra de segregar l'alumnat per sexe amb fons públics

Allioli

El Plenari de la confederació STEs-I, reunit a la localitat d'Almagro (Castella La Manxa), els dies 18 a 19 de juny de 2011, va acordar donar un suport total al projecte de Llei d'Igualtat de Tracte. D'aprovar-se aquesta Llei, el Reial Decret pel qual es regula la concertació de centres privats amb fons públics s'hauria de modificar per a impedir que es continue concertant centres que segreguen l'alumnat pel sexe.

Després de la sentència del Tribunal Suprem, a l'abril de 2008, que atorgava a les diferents administracions educatives la competència per a mantenir o rescindir concerts als centres que segreguen l'alumnat en funció del seu sexe, i la decisió d'algunes Comunitats Autònomes de no concertar als centres que no imparteixen educació mixta - Andalusia, Balears, Catalunya, Castella-la Manxa, Cantàbria- enfront d'altres que, com Madrid, confirmen que

l'ensenyament segregat no és impediment perquè aquests centres reben finançament públic, l'Organització de Dones d'STEs ja vam denunciar aleshores que concertar la segregació es una "il·legalitat i un frau de llei" apel·lant tant a l'article 14 de la Constitució ("Els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler discriminació alguna per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o so-

cial."), com a l'article 84.3 de la LOE sobre admissió d'alumnat, una denúncia d'una situació que s'anunciava clarament com a característica de la política educativa del PP.

Responsables de l'Organització de Mujeres -OM- dels STEs han declarat "No podem donar per vàlids els arguments que s'esgrimeixen per a justificar pedagògicament les bondats d'aquesta segregació, doncs no entenem una educació que ignore la realitat so-

cial. Una societat que és mixta no pot acceptar que les xiquetes i xiquets reben una educació per separat. Per descomptat, no podem acceptar que amb finançament públic, es continue donant suport a aquest tipus de pràctiques en, si més no, 50 centres concertats."

Des d'STEs-I van reiterar el suport al projecte de Llei d'Igualtat de Tracte, i la modificació consegüent que s'hauria de fer tant de la LOE com del Reial Decret que regula els concerts, en el sentit de no finançar amb fons públics centres que segreguen l'alumnat en raó al sexe. El Consell Escolar de l'Estat ja ha donat suport a aquesta eventual modificació, entenent que s'ha d'acabar amb una discriminació que no cap en l'ordenament legal.

EL QÜESTIONARI DE PERCEPCIÓ DE RISCOS PSICOSOCIALS

4 raons en contra

1 Qui i quan es promou el qüestionari? Des del servei de prevenció de riscos de l'administració educativa es promogué en abril una avaluació de la percepció de riscos psicosocials per al personal docent i no docent que treballa en centres públics de la Comunitat Valenciana. Així mateix, es va advertir que sobre l'obligatorietat de la cooperació en l'avaluació, segons la llei de Prevenció de riscos laborals.

2 Què hi han dit els sindicats? Totes les organitzacions sindicals STEPV, CCOO, ANPE, UGT i CSIF valoren positivament que es promoga una avaluació dels riscos psicosocials, però han manifestat el rebuig a la metodologia proposada per l'administració.

3 Quins són els motius dels delegats i delegades de salut laboral? El qüestionari de valoració de la percepció de riscos psicosocials de docents no s'ha sigut consensuat amb els agents socials, ni hi ha garanties que aquest mètode siga vàlid ni fiable, perquè no està acreditat ni avalat per cap organisme oficial de reconegut prestigi.

4 En demanar el qüestionari les dades personals de qui el respon no respecta la privacitat i l'anonimat, condició imprescindible si volem obtenir uns resultats reals i no desvirtuats metodològicament.

Temps de crisi, temps de riscos psicosocials

JOSÉ LUÍS GONZÁLEZ MESEGUER

La reforma laboral i de les pensions, les retallades en despeses socials i el creixement de l'atur evidencien el malestar social i laboral que fa ben poc ha esclatat en les places de moltes ciutats espanyoles. Amb les reformes, en els centres de treball han aparegut noves condicions de treball que comporten nous riscos laborals lesius per a la salut de les treballadores i els treballadors. Així, cobren importància i extensió els riscos psicosocials de la salut (RPS). Totes les dades apunten que existeix una correspondència entre temps de crisi i l'augment considerable dels RPS. En 1986 l'Organització Internacional del Treball (OIT) va definir els riscos psicosocials com el resultat de la interacció entre el contingut del lloc, l'organització i gestió del treball i la resta de condicions ambientals i d'organització, d'una banda, i les aptituds, competències i necessitats dels empleats, per una altra. L'experiència i percepció d'aquestes interaccions afecta a la salut i seguretat de les treballadores i dels treballadors, i els resultats de les organitzacions.

Els factors de riscos psicosocials de la salut

Els factors que influeixen sobre els RPS tenen el seu origen en l'organització. L'abordatge més complet se centra en els següents: a) les exigències psicològiques – quantitatives, cognitives i emocionals–; b) el control sobre el treball –habilitats i autonomia, control del temps, sentit del

treball i la implicació/integració en l'empresa–; c) el suport social de companys, companyes i direcció –temps de disposició de la informació; definició del rol i conflictes, qualitat del lideratge, relacions socials i sentiment de grup, i l'ajuda de companys, companyes i direcció–; d) el desequilibri entre l'esforç i les compensacions rebudes – salari, tracte just, control de l'estatus–.

La situació més negativa per a la salut seria la de l'alta tensió: altes demandes i sota control, combinades amb un baix suport social. A aquests factors d'anàlisi cal afegir d'altres que agreugen la situació per al col·lectiu de les dones treballadores i la pertinença a classes socials més baixes que emmalalteixen més, viuen menys anys i amb més incapacitats laborals que les persones de classes socials altes.

Podríem fer un quadre a part amb aquesta dada

RPS en l'ensenyament.

La incidència dels RPS en l'ensenyament és coneguda. En l'Enquesta Nacional de la Gestió de la Seguretat i la Salut en les Empreses 2009 un 14,1% del total de les persones participants identificaven l'estrès, depressió o ansietat com un risc laboral. En l'Administració Pública i Educació i Transport i Comunicacions el percentatge era més elevat –32,60% i 31,80%–.

Entre el professorat, inestabilitat i inseguretat laboral

Hem vist com els RPS tenen el seu origen en l'organització de les empreses, i com la normativa exigeix que s'integre i s'avalue la

prevenció en totes les decisions i nivells jeràrquics. Tota norma que modifica les condicions laborals ha de ser participada pels òrgans de seguretat i salut laborals corresponents, Comitès provincials o Comissió Sectorial de Seguretat i salut laboral. Però la conselleria d'Educació no ho ha fet.

La denúncia unilateral per part de la conselleria d'Educació del Decret de plantilles, i l'eliminació de desdobles i programes educatius, ha situat l'organització educativa en un clima d'inestabilitat i inseguretat global, a més d'impedir la programació i planificació adequada de grups. Una actuació de tanta repercussió entre el professorat, no hauria d'haver-se pres amb tanta lleugeresa. Entre el professorat s'ha generat malestar, descontentament i estrès.

La retallada d'hores, per al professorat d'FP, que implica una modificació de les condicions de seguretat i salut del treball, també augmenta potencialment el nivell de risc en seguretat, higiene industrial, ergonomia i psicociologia. Per eixa raó, en l'últim Comitè de seguretat i salut laboral es va sol·licitar una avaluació de riscos.

En aquesta mateixa línia, entenem que el projecte de la Generalitat Valenciana sobre trilingüisme crea un marc educatiu negatiu per a les condicions de treball.

Si bé es cert que qui governa legítimament ha de desenvolupar la seua política, també és ben cert que hi ha elements de l'organització laboral tan importants, que la seua modificació no pot fer-se precipitadament si altera

Els factors que influeixen en els riscos psicosocials tenen el seu origen en l'organització

L'experiència d'aquestes interaccions afecta la salut de les treballadores i dels treballadors

substancialment el marc laboral. I encara resulta més important que es tinga d'una valoració científica adequada.

Les organitzacions sindicals han demostrat sobradament la seua voluntat de participació i compromís. Però també hem de denunciar allò que entenem que està al marge de la pròpia normativa, com les exigències als equips directius respecte a la prevenció, o el qüestionari sobre RPS que ha elaborat la pròpia conselleria d'Educació, sense que els Comitès de salut laboral hagen participat, i que a més a més, des de la nostra opinió, vulnera la confidencialitat, exigeix una obligatorietat –que és dubtosa d'entrada– i no permet atribuir l'origen dels riscos a qui realment l'ha provocat, la conselleria d'Educació i el Govern valencià.

José Luis González Meseguer és delegat de prevenció laboral.

De l'acord al desacord: l'administració desfà tres anys unanimitat

ROSA CLEMENT

Des que vaig assumir la secretaria del Comitè de Salut Laboral de València, l'any 2008, molts han sigut els acords i pocs els resultats per l'actitud d'una conselleria d'Educació poc interessada en actuar de manera seriosa en una política bàsica per a una administració moderna.

Aquests tres anys han estat marcats per dues circumstàncies ben contradictòries. D'una banda la unanimitat en prendre els acords tant en la permanent com en el plenari del Comitè de salut laboral; una unanimitat sense discrepàncies, entre les diferents

centrals sindicals i la administració, poc usual en d'altres àmbits de negociació i representació. I a l'altra banda una aplicació sota mínims dels acords unànims, per part de la conselleria d'Educació. Màxim acord, mínima aplicació de l'acord. I com s'explica la contradicció? L'exconseller Alejandro Font de Mora ha mostrat ben poc interès per aquestes qüestions, i ha arribat a nomenar durant els tres últims anys tres caps de Servei de prevenció.

Amb el primer cap de servei, Juan Martínez, s'acordà crear la figura del coordinador/coordinadora de salut en cada centre docent. Una funció que assumiria

un membre del claustre amb una reducció horària de dues hores setmanals i que s'havia d'ocupar entre d'altres coses en col·laborar en l'elaboració i implantació d'un pla de prevenció, el control de la seguretat de les instal·lacions del centre i la implantació d'hàbits per a millorar la salut del docents i l'aparició de riscos laborals. Amb aquest cap de servei també es va acordar el document per adaptar els llocs de treballs per al professorat amb problemes de salut, amb l'objectiu de millorar les condicions del professorat afectat i la productivitat del centre. Dos acords aprovats en la negociació que, no obstant, la Conselleria no ha volgut que entren en vigor.

Amb la següent, Sonia Latorre, bones paraules però pocs avanços concrets. I, finalment, amb Luis Gómez s'ha engegat un pla de vigilància de la salut del personal docent no universitari, però sense mitjans. Un avanç més simbòlic que real.

I mentrestant i per la via dels fets consumats, s'ha produït un atac als comitès de salut laboral, perquè l'administració va decidir retirar les hores assignades als docents que ocupaven les presidències i les secretaries dels comitès laborals provincials, per al curs 2010-2011. Una decisió que en la pràctica ha suposat deixar sense efectivitat uns òrgans que s'havien convertit en una molèstia.

Però encara més, la Conselleria ha seguit avançant unilateralment, i malgrat l'oposició dels sindicats, ha distribuït un test de riscos sociolaborals i un protocol de prevenció a les empreses que presten serveis als centres docents, amb continguts no consensuats, i a carregat els equips directius amb les funcions que la coordinació de riscos laborals tenia assignada.

Rosa Clement és secretària del Comitè de Salut Laboral de València

NATURA VALENCIANA

El gènere 'Crataegus':
l'arç blanc o espinalb

JOAN PÉREZ ALBERO

Si una cosa tenen en comú plantes com la pomera, la perera, el nesprer, el codonyer, l'ametller, la prunera, el cirer, la bresquillera... etc, és que, a més de ser arbres fruiters coneguts i estimats per tots nosaltres, pertanyen a la mateixa família, les Rosàcies, de la que també en són membres altres arbres del gènere *Crataegus*, potser ja no tan coneguts; em referisc a l'arç blanc o espinalb (*Crataegus monogyna*), en castellà *espino de flor blanca*, *espinalbo* o *espino albar*, i a l'atzeroler o ceroler (*Crataegus azarolus*). La paraula *crataegus* que denomina el gènere prové del grec *krataios*, que significa "força", "vigor", la qual cosa explica que el peu d'arç blanc s'haja fet servir com a patró per uns altres fruiters de la mateixa família. Així, atzerolers, pereres i pruneres empeltats sobre l'arç blanc beuen la saba vivificant del vigorós tronc sobre el que creixen i, d'eixa manera, es reencarnen cada estiu en nous i agradables fruits. Degut a la seua lon-

gevitat i al fet que està armat de fortes i lace-rants espines, l'arç blanc ha estat utilitzat a Normandia, des de temps immemorials, per a construir tanques per barrar el pas en granges i així delimitar els cantons de les propietats rurals. A més, l'arç blanc ha passat al subconscient col·lectiu de molts països europeus, com ara a Sèrbia i Croàcia, on la fusta ha esdevingut l'estaca idònia per matar els llegendaris vampirs, o a Anglaterra on, des del segle X, va ser venerat pels cristians anglesos atès que se li atribuïa l'origen de la corona d'espines.

Un dels aspectes més cridaners de la planta es l'espectacular floració de flors blanques que cobreix l'espinós esquelet de la planta en iniciar-se el bon temps. D'ahí l'origen de la fitonímia amb què és coneguda la planta als diversos indrets on creix (en llatí, *alba espina*). L'associació entre l'inici de la primavera i la florida d'aquesta planta ha estat constant en moltes cultures; així l'1 de maig els creuaments de camins s'ornaven

amb garlandes de les flors més característiques del moment, com ara les de l'arç blanc; a llocs com la serradada pirenenca del Cadí, s'eixia al camp la vespra de l'1 de maig –el 30 d'abril, festivitat de Sant Pere Martir– i s'hi escampaven garlandes d'arç blanc per afavorir les collites de la nova estació.

Quan la tardor anuncia els primers freds hivernals, l'arç blanc ofereix un nodrit mostrari de fruits comestibles, les cireretes de pastor, d'escassa polpa però d'un atractiu i brillant color vermell que pengen en abundants ramellets a l'espera de ser menjats pels ocells frugívors. També han format part de l'alimentació humana més antiga, com ens recorda el català Pius Font i Quer (1888-1964): "*Las majuelas* (un dels noms castellans del fruit) *fueron pasto del hombre desde remotas épocas, cuando todo aprovechaba para su mantenimiento; en las habitaciones lacustres prehistóricas se han hallado restos de ellas, principalmente los cuecos de sus frutos*".

INTERNACIONAL

"Una educació de qualitat per a construir el demà",
lema del sisè congrés de la Internacional de l'educació

Tindrà lloc a Sudàfrica del 22 al 26 de juliol i s'hi debatrà sobre estratègies sindicals globals i sobre polítiques integradores en educació

El cinquè congrés de la IE es va celebrar a Berlín en 2007 (HTTP://WWW.FLICKR.COM/PHOTOS/30593921@N03/)

Allioli

El Congrés Mundial de la Internacional de l'educació (IE), tindrà lloc a Ciutat del Cap, Sudàfrica, del 22 al 26 de juliol de 2011. El congrés, que se celebra cada quatre anys, i és el major òrgan de decisió de la Internacional de l'Educació, determina les polítiques, els principis d'acció i els programes de l'organització. El pròxim congrés té com a tema principal "Una educació de qualitat per a construir el demà." i va ser decidit pel Consell executiu al març de 2010, i serà tractat amb una sèrie de subtemes com ara:

- Aconseguir una educació de qualitat
- Una educació integradora per a una societat integradora

■ Els sindicats treballant junts a nivell nacional i internacional

■ El futur de l'educació més enllà de la crisi econòmica

A més, el congrés tria als membres del Consell Restringit (Presidència, Vicepresidència i Secretaria General) i els altres membres del Consell Executiu de la IE. El Congrés Mundial també adopta el pressupost general i determina les quotes d'afiliació.

El congrés haurà
d'elegir els i les
membres dels seus
òrgans directius

Què és la IE?

La Internacional de l'educació (IE) és la federació d'organitzacions que representa a 30 milions de docents i altres treballadors i treballadores de l'educació, a través de les seues 402 organitzacions membres en 173 països i territoris. La Confederació STES-intersindical, a la qual pertany STEPV, és membre fundacional de la IE.

<http://www.ei-ie.org/spa/>

ALLEGRO MA NON TROPPO

JOSÉ A. ANTÓN VALERO

Hem de fer-nos presents als carrers, als camps, en els arxius, per recordar que no hi ha oblit.

El 15M i l'educació

El contrast entre la "marea blava" i el Moviment 15-M, ens ha interpellat a la reflexió. Més enllà dels possibles perills de tot moviment social, com interclassista o falt de radicalitat per no impugnar en realitat el sistema, sinó només pels seus "excessos", ens queda el regust de la mobilització social. La gent s'alça contra la imposició d'una societat de clients/consumidors, colonitzats en el seu imaginari col·lectiu i les seves consciències, mitjançant la manipulació de la cultura i els mitjans de comunicació. Per això, l'acció cultural, la consideració de les seves polítiques, l'educació, són part de l'adquisició d'una consciència crítica i política, en el que l'educació hauria de ser central. Un exemple paradigmàtic, en el cas del govern

valencià, com a reacció a les seues polítiques de malbaratament i especulació, i sense considerar l'impacte mediambiental i social, ha estat l'aparició de plataformes ciutadanes com els *Salvem*, que suposen un acte de reafirmació social ciutadana, amb la reivindicació alternativa del territori, els models urbanístics, l'organització dels seus recursos i del paisatge, que són un excel·lent objecte d'anàlisi i estudi escolar.

Això suposa identificar amb claredat els nous subjectes educatius en les nostres societats tant en l'àmbit formal, no formal i informal, de manera que ja no és possible fer distincions en les esferes de responsabilitat totalment separades. El educatiu es converteix en un projecte social i cultural comunitari. El problema és la pre-

sa d'una consciència que relacione els interessos pràctics concrets amb l'interès un canvi profund del model de desenvolupament, relacionant la sostenibilitat del planeta amb alternatives locals i globals.

L'escola s'ha de ser un lloc on crear i afavorir espais d'ús públic, per desenvolupar els projectes culturals populars, i permetre territoris físics i simbòlics per a l'intercanvi cultural entre realitats diferents, però que constitueixen un bagatge identitari d'origen, que ha de ser inter-subjetivado i redefinit de manera crítica.

Potser una conclusió del que ha passat amb el 15-M siga el plantejar fins a quin punt el debat educatiu forma part realment de les bases socials i dels partits.

ESCRIT AVUI

Dibujos: artes plásticas y visuales, Francisco Esquinas i Mercedes Sánchez Zarco (coords.), Graó, Barcelona 2011, 188 pàg.

Les bones pràctiques que presenta estan basades en les experiències personals dels autors, en el coneixement de l'alumnat i els centres i en les seues investigacions i innovacions. Presenta projectes com *Del joc de l'art a l'art del joc* o *Homenatge tridimensional a M.C. Escher*.

Pequeños grandes científicos, Irmgard M. Burtscher, Narcea, Madrid 2011, 144 pàg. A través de més de cinquanta senzills experiments es proposa guiar activament les i els científics menuts cap a la comprensió de les propietats

de l'aigua, de l'aire o dels fenòmens atmosfèrics. Les activitats estan adreçades al treball en petit grup i van acompanyades de preguntes per estimular la curiositat de l'alumnat jove.

Didáctica de las matemáticas, Jesús María Goñi (coord.), Graó, Barcelona 2011, 178 pàg.

El llibre se centra en la lògica de les accions professionals unides a la pràctica docent en el procés d'ensenyament i aprenentatge de les matemàtiques. Tracta les finalitats, la proposta de tasques, l'avaluació, la planificació curricular, els processos d'aprenentatge i l'acció comunicativa.

Reacciona, José Luís Samper i altres, Aguilar, Madrid 2011, 169 pàg.

Un dels llibres de referència per a entendre l'actual crisi econòmica, política i social, i que expressa alguns dels plantejaments de moviments socials com el recent del 15-M. Invoca a la responsabilitat de la ciutadania perquè prenga postura i actue i es comprometa, esperançada, amb el bé comú.

Enric Valor. Estudi i compromís per la llengua, Josep Daniel Climent

Edita: Acadèmia Valenciana de la Llengua.

València, 2011. 378 pàg.

Aquesta obra és la número 12 de la col·lecció

Recerca, especialitzada en l'estudi i investigació sobre la llengua. Enric Valor i Vives (Castalla, 1911 - València, 2000) ha sigut una de les personalitats valencianes més significatives en l'estudi i difusió del valencià. Al llarg de la seua vida sempre va demostrar una decidida actitud cívica en defensa de l'ús social del valencià, compromís que el va portar a publicar centenars d'articles sobre llengua en la premsa valenciana, fer de professor dels cursos de llengua de Lo Rat Penat, ser responsable de la revista Gorg, elaborar nombroses obres gramaticals i lexicogràfiques i crear una importantíssima obra literària.

Aquest estudi ofereix una completa panoràmica d'Enric Valor com a estudiós i divulgador del valencià, i tot això aprofitant l'avinentsa que el 2010 vam commemorar el desè aniversari de la seua desaparició i el 2011 celebrem el centenari del seu naixement.

Així mateix, l'obra estudia detalladament el conjunt d'activitats lingüístiques i culturals dutes a terme per Enric Valor i recull i inventaria els estudis i investigacions que s'han publicat sobre la seua vida i la seua obra.

ESCRIT AHIR

Escletxes per a la llengua culta en el 1939

FERRAN PASTOR I BELDA

Malgrat la repressió durant el mateix 1939 hi va haver un poc de vida escrita per a la llengua

És ja nombrosa la bibliografia sobre l'intent de genocidi de la llengua catalana del primer franquisme. Malgrat la repressió durant el mateix 1939 alguns clavills permeteren un poc de vida escrita per a la llengua. Sens dubte, el més important, però no pas l'únic, va ser la publicació del tercer tom de la monumental *Bibliografia de la Llengua Valenciana* de Josep Ribelles Comín dedicat als segles XVII i XVIII. La publicava a Madrid el Patronato de la Biblioteca Nacional. Aquesta obra, que pretenia compilar tota la producció impresa en català al País Valencià, va guanyar el 1905 un concurs amb premi d'edició de l'obra -el volum anterior s'havia publicat durant els anys 20-. El fet tenia la seua importància perquè el voluminós llibre -més de 500 pàgines-, imprès amb la reglamentària àguila franquista va fer un gran servei a la memòria col·lectiva del lector culte valencià. Atés que Ribelles, a més de descriure les característiques dels llibres que compilava, hi afegia un text significatiu extret dels mateixos. El re-

sultat és una veritable antologia de textos en valencià d'aquells segles entre els quals hi podem trobar-ne alguns denunciant l'estat de postració social de la llengua i reivindicant-ne la normalitat literària i culta que tot i escrits en els segles XVII i XVIII eren de rabiosa actualitat en el País Valencià de 1939. Paga la pena que en transcribim algun, com ara aquest paràgraf de la famosa dedicatòria que Marc Antoni Ortí adreça als Jurats de la Ciutat de València en el seu llibre *Siglo Quarto de la Conquista de Valencia*, publicat el 1640. el qual transcriu tot respectant l'ortografia del text:

"perque si en algun temps [y tan antich que yo nol haja alcançat] solia ferse tan gran estimacio de la llengua Valenciana, que quan en les juntes de

la Ciutat, estaments y altres comunitats, algu dels valencians ques trobauen en elles se posaua a

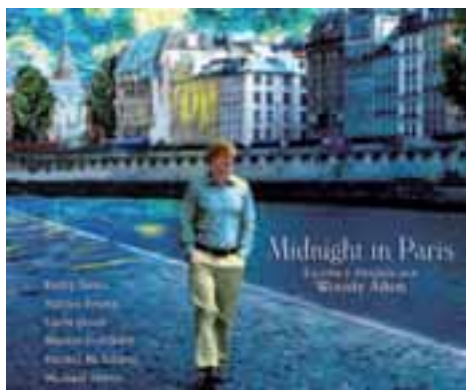
parlar en Castellà tots los demás s'enfurién contra ell, dientli, que parlas en sa llengua; es ara tan al reves, que casi en totes les juntes se parla en Castella [...]". No cal dir que el castellanenc Ribelles Comín va ser un deixeble conseqüent de la Renaixença que, entre altres coses va publicar una col·lecció de llibrets de tema valencià a Barcelona. Conseqüent i ben informat, no debades en el seu lloc d'arxiver de la Diputació de Barcelona va tenir un auxiliar impagable per als seus treballs; la biblioteca que Marià Aguiló va donar a aquella institució, uns dels pilars de l'actual Biblioteca de Catalunya.

EN PANTALLA

Una fantasia imaginària

BEGOÑA SILES OJEDA

Midnight in Paris

Director: Woody Allen. Guió: Woody Allen. Repartiment: Quen Wison, Rachel Mc Adams, Marion Cotillard, Michael Sheen, Kathy Bat, Carla Bruni, Kurt Fully. Fotografia: Darius Khondji. EUA / 2011.

Si Freud va remarcar com tot individu sent un "malestar amb la cultura" pel límit que aquesta imposa, Woody Allen, reflecteix a *Midnight in Paris* com per a certs individus la cultura se sent amb certa malenconia. Malenconia perquè alguna cosa li falta. I com que falta quelcom, anhelan altres cultures, o millor, anhelan altres èpoques culturals. Èpoques culturals on l'individu és lliure per realitzar els seus somnis, els seus desitjos. Èpoques culturals "daurades", sense fal-

ta, sense límit i, per tant, imaginàries. El protagonista de l'última pel·lícula de Woody Allen sent aquest malestar malencòlic per l'època cultural en què viu i té la seua "època daurada": els anys vint i trenta del segle XX. Tota la bellesa cultural de la nostra història germina per aquest personatge en aquestes dècades en les tertúlies, les festes en els cafés de París. París amb tots els seus artistes, Picasso, Dalí, Buñuel, Hemingway, Fitzgerald, Stein..., són la fantasia imaginària per al protagonista. *Midnight in Paris* és un relat fantàstic, un conte de fades. A les dotze de la nit, el personatge principal es trasllada en el temps: del París de S. XXI al París de

principi del segle XX. I en aquest París, cada nit fins a la matinada, sent l'amor, l'art, el desig per la vida. En realitat, en aquestes sortides nocturnes per un París anacrònic, deixa de sentir la por... la por a la mort. Com tot conte fantàstic, al final del recorregut per aquest París fora del temps el personatge ha d'aconseguir l'experiència necessària per dur a terme el seu desig. Per això, haurà de trencar amb una vida satisfactòria a nivell econòmic i emocional, però amarga en la solitud. Només llavors podrà arribar a ser un escriptor de vida bohèmia al París del segle XXI. Pura fantasia imaginària.

El protagonista sent la malenconia de l'època cultural en què viu i té la seua "època daurada"

ENXARXATS

El valor de les imatges

<http://www.cinescola.info/>

Sempre s'ha afirmat que una imatge val més que mil paraules. En l'actualitat, es tracta d'una exageració nostàlgica. El desgast també ha arribat al món de les imatges, de la ficció. Però pot la ficció cinematogràfica ser un recurs didàctic útil a l'aula?. Una part significativa de realitzadors es-

tan convençuts de fer les seues produccions amb la intenció d'entretindre, no d'ensenyar res, i que, per contra, recreen realitats i, per tant, les deformen. Però pot la deformitat cinematogràfica ser un recurs útil a l'aula?.

Què s'ha fet de Freinet?

<http://www.icem-pedagogie-freinet.org/>

Celéstin Freinet fou, sens dubte, un dels més grans innovadors en matèria de tècniques educatives. Però li hem perdut el rastre. La seua empremta ha anat desdibuixant-se amb el pas del temps. Ja no se'l recorda, ni el mencionen ja els gurús postmoderns, malgrat

que, amb la introducció de les noves tecnologies a l'educació, aquest autor hauria d'haver reviscolat al recer de l'accessibilitat dels nous recursos a l'abast de l'alumnat i del professorat que fan que l'experiència educativa siga més autònoma i creativa, pura vivència.

L'última

JORNADES DE LA CONFEDERACIÓ D'STES

L'educació en el medi rural, a debat

Es van celebrar entre el 27 i el 29 de maig en Aguilar de Campoo (Palència)

S'elaborarà un estudi de les condicions del professorat itinerant en tot l'Estat

Cal un tractament adequat en la formació inicial que contemple la realitat del medi rural

Allioli

Amb la participació de quasi un centenar de profesores i professoros de tot l'estat, del 27 al 29 de maig s'han celebrat a Aguilar de Campoo (Palència) les Jornades sobre l'Educació en el medi rural organitzades per la Confederació STES-intersindical. Aquesta jornada ha continuat la línia encetada fa uns mesos per l'organitzada per STEPV a Montixelvo. Entre els debats destaquen el corresponents a grups de treball i ponències sobre formació inicial i permanent; renovació i innovació educatives; itineràncies, incentius, residència i arrelament; prevenció de riscos i salut laboral; les dones en el medi rural, l'escola rural en les lleis educatives, la diversitat de l'escola rural en l'estat espanyol. També es presentaren diferents experiències educatives com les Escoles Camperoles, la Universitat Rural Paula Freire, la Universitat Popular Palencia, o el Preescolar Na Casa de Galícia.

De les conclusions destaca la necessitat d'un tractament adequat i motivador en la formació inicial del pro-

fessorat que contemple la realitat del medi rural, la consideració de determinats llocs de treball com de caràcter singular, la dotació de recursos e incentius adequats, afavorir l'estabilitat en les plantilles i equips docents, vinculant els requisits per a la seua provisió a projectes educatius. D'altra banda es va aprovar l'elaboració d'un estudi de les condicions del professorat itinerant en tot l'Estat, ateses les distintes realitats, que contemple la normativa aplicada, el concepte d'itinerància i àmbit d'aplicació, la jornada laboral amb itineraris en quilòmetres i reducció d'horaris, substitucions, compensacions econòmiques i d'altres tipus, dietes, segurs, tractament de la prevenció de riscos laborals, itinerància i maternitat... En la jornada també van participar diferents representants de l'administració entre els quals destaca el tractament de la formació professional en el medi rural a càrrec de Soledad Iglesias, subdirectora general d'Orientació i Formació Professional del Ministeri d'Educació.

La Confederació d'STEs-Intersindical va celebrar del 17 al 19 de juny la seua Conferència Sectorial d'Educació a Almagro (Castella-la Manxa)

Els debats van girar entorn al compromís del professorat amb el sistema públic en un context marcat per la deriva conservadora generalitzada. En uns moments en els quals l'ensenyament públic es troba amenaçat en quasi tota la Unió Europea pel neoliberalisme més bel·ligerant i per impúdics intents de mercantilització, STEs-Intersindical ha d'aprofundir en les seues anàlisis per a definir una acció sindical precisa, alhora que combativa i responsable. Ser el model sindical més votat en el conjunt de l'Estat situa a la confederació davant el compromís de respondre adequadament a les demandes dels sectors més compromesos del professorat.

EL MORTER

JOAN BLANCO PAZ

Comença un nou quadrienni. Una etapa s'acaba i una altra comença, sense sorpreses. Fa sabem la feina que ens queda a fer. Alguns, fins i tot, canvien de lloc.

Temps de canvi i de descans

Quan era jove tenia presa per passar a una nova etapa de la vida. La primera que recorde va ser per a superar els dotze anys, edat suficient per a que em deixaren entrar en una sessió que els dimecres programava el cine "de arriba", a Cheste, on vivia.

Després vingueren altres etapes: passar els catorze, els divuit, els vint-i-un... sempre esperant accedir a experiències noves. Amb el pas del temps l'aspiració ha derivat a esperar l'arribada de l'estiu, un temps per a desconectar de la feina diària.

Però si cada any té un estiu, la vida sindical també disposa de períodes especials que esperem amb ansietat. Si a Morrellà esperen el nou sexenni, en el sindicat esperem un nou estiu quadriennal que tanca un curs de quatre anys i que, en aquesta ocasió, ha sigut tens i complicat, farcit d'esdeveniments esperats alhora que imprevisibles: eleccions sindicals –el nostre exàmen–, eleccions autonòmiques –que aporten nous governants–, congrés d'STEPV –que actualitza

polítiques i renova compromisos... i tot això sempre que el curs no vinga carregat de sorpreses.

Els darrers quatre anys han estat intensos, d'una activitat caracteritzada per un permanent estat de mobilització. Però, a més, en una situació de beligerància de l'administració educativa valenciana inèdita quant al bloqueig, sectarisme i virulència, en especial contra el nostre sindicat, acompanyada per un antisindicalisme populista i, en el marc estatal, d'unes polítiques neoliberals agressives no esperades d'un partit que se reclama d'esquerres.

En eixe context, les eleccions sindicals han tancat la primera part del cicle quadriennal de manera satisfactòria, atorgant a STEPV la setena majoria sindical.

A final de curs hem anat de congrés. Enguany tocava a València. Hem debatut i hem triat noves persones que tindran el compromís de coordinar el sindicat el proper quadrienni.

Hem viscut moments memorables, com la celebració dels primers vint-i-cinc anys d'aques-

ta revista, hem posat en lletra la nostra història amb el llibre sobre els nostres primers trenta-cinc anys, hem celebrat i homenajat a companyes i companys jubilats. Però també hem plorat per la sobtada desaparició de amics i amigues que tant estimàvem: Toni, Xavi, Mingo, Pep, Empar... i tants altres més.

Del resultat de les eleccions autonòmiques no hem extret grans novetats. O potser sí, amb un parlament valencià més plural i amb un moviment ciutadà obert i assembleari que aposta per refrescar la vida política i ciutadana.

Fa quatre estius, amb la concertació dels batxillers s'accentuava la política privatitzadora. Poc després s'iniciava la fase de les ocurrències. S'ha acabat el curs. Dolçaines i tabals resonen al llarg del país. El conseller Alejandro "l'inaugurador" ja no està, però nosaltres ens quedem.

Comença un nou quadrienni. Una etapa s'acaba i una altra comença, sense sorpreses. Ja sabem la feina que ens queda a fer. Alguns, fins i tot, canvien –canviem– de lloc.

Benvingut l'estiu. Ens l'hem guanyat.